

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

×

Nro 8 • Perjantaina 27. huhtikuuta 2012

63. VUOSIKERTA

Irtonumero 2 € (sis. alv 23 %)

Pauliina Rantanen vas. Verner Nissilä, Nella Kuisma, Amanda Kaila ja Tiia Lipponen odottavat vaihtovierailua innolla. Lähtijöistä kuvasta puuttuu Emilia Sihvo.

Elisenvaaran koululaiset Elisenvaaraan

Elisenvaaran koululle kokoon-tui iloinen joukko venäläisen illan merkeissä. Illan oli jär-jestänyt Suomi-Venäjäseuran Loimaan osasto tukeakseen Elisenvaaraan lähteviä oppi-laita.

Jo käytävästä herkkuiset tuoksut johdattivat oikeaan tilaan. Ennen ruokapöytään pääsyä matkan organisaattori-na toimiva opettaja Paula Meriluoto näytti värikkäitä kuvia venäläisestä, runsaasta ruoka-pöydästä ja kertoi paikallisesta ruokakulttuurista.

Höyryävä borch-keitto smetanasilmineen katosi nopeasti ruokailijoiden suihin, kun ker-ronta oli päättynyt. Kaikki kuu-si matkalle lähtevää oppilasta maistoivat ensimmäistä kertaa keittoa. Nyökyttelivät sen ole-van hyvää ja puolet todistikin

Eila Rautanen ja Helvi Klemetti Suomi-Venäjäseuran Loimaan osastosta keskustelivat Jarkko Onnelan kanssa.

sen hakemalla lisää.

Välillä kaikui laulu venäläi-sin sävelmin.

Kuuden oppilaan lisäksi

matkalle lähtevät venäjän kie-len opettaja Paula Meriluoto ja opinto-ohjaaja Jarkko Onnela. Meriluoto on jo opiske-

luaikoinaan tutustunut Venä-jään, lähinnä kuitenkin suuriin kaupunkeihin; Moskovaan ja Pietariin. Jarkko Onnela on käynyt Venäjällä kaksi kertaa, joista toinen matka suuntautui Elisenvaaraan.

Lähtevä ryhmä kävi orien-toitumassa matkalle tutus-tumalla Kurkijoki-museoon Loimaan Kojonperällä.

- Näimme millainen Elisen-vaara oli ennen sotia. Osalla lähtevistä juuret ovat Karja-lassa, he pääsevät juurilleen, Jarkko Onnela kertoo ja jatkaa -vierailuohjelma on rakennettu, mutta emme täysin tiedä, mikä meitä odottaa.

Kouluvierailun juuret johta-vat vuoden taakse, jolloin Kur-kijoen Elisenvaaran koulusta (Suohovin koulu) vieraili opiske-lijoita Pöytyän Elisenvaaran koulussa. Siitä asti yhteydet ovat säilyneet opiskelijoiden välillä ja kolme opiskelijaa pääsee asumaan heidän per-heisiinsä.

Jatkuu sivulla 6

Tässä lehdessä

Karjalaisuus elää Amerikassa

Floridan kevässä kaikuivat karjalaiset laulut, kun väki kokoontui kevätpiknikille. Karjalaiset toimivat siellä vireästi. Floridan Karjalaisten uudeksi puheenjohtajaksi valittiin kurki-jokelaissyntyinen Ray Heinonen.

Lisää toiminnasta sivulla 6

Metsät ovat erilaisia

Useasti ajatellaan, että metsät vain kasva-vat kuin itsestään. Se ei pidä paikkaansa. Metsiä kasvatetaan ja erilaisia kasvatus-tapoja on monia. Antti Eklund puoltaa luonnonmukaista kasvatusta, joka sekin vaatii metsänhoi-dollisia toimenpiteitä.

Metsistä lisää sivulla 7

Karjalan palautus

Eino Vepsä on tutkinut Suomen valtionjohdon suhtautumista Karjalan palautukseen eri presidenttien aikana.

Kartoista lisää sivulla 9

NUORET MUKAAN KURKIJOEEN MATKALLE ELOKUUSSA!

Lue nuorten matkaohjelmasta takasivulta

HYVÄÄ VAPPUA!

Toimitus on suljettu vappupäivänä tiistaina 1.5.

Toimitus on avoinna tiistaisin ja torstaisin klo 9-14.

Seuraavat lehdet ilmestyvät 11.5., 25.5. ja 8.6.

Aloitin kouluni Elisenvaaran suojeluskuntatalolla

- Olen täällä ainut, joka on käynyt siellä kou-lua, olen sen ikäinen, Alli Kihlanki nauraa.

- Itse aloitin koulunkäyntini suojeluskunnan talolla, en käynyt itse koskaan Suohovin kou-lua, Kihlanki muistelee. - Yhteiskoulun aloitin jatkosodan aikana. Koulutila oli yhteiskoulun katetussa kivijalassa, koska koulu oli tuhoutu-nut sodassa, hän jatkaa kertomustaan.

Kihlanki on käynyt Kurkijoella yli 50 ker-taa, joten paikat ovat hänelle tuttuja.

Oppilaille hän kertoo, että kurkijokelaiset ruokapöydät eivät välttämättä notku kaikista venäläisistä herkuista, mutta vatsansa saavat kaikki täyteen.

Alli Kihlanki on käynyt koulua Elisen-vaarassa parissakin paikassa.

Matkalla jossakin...

Muistatko radiossa luetut ”etsintäkuulutukset” vuosien takaa. Niissä lueteltiin tarkasti henkilön ja mahdollisen auton tuntomerkit. Eikä suinkaan kyse ollut rikollisten etsinnästä vaan tavallisten matkoilla olevien ihmisten, joihin haluttiin saada pikaisesti yhteys vaikkapa omaisen sairastuttua vakavasti. Ilmoituksen päätyivät usein: ...N.N. on matkalla mahdollisesti jossakin Pohjois-Suomessa, pyydetään ottamaan yhteyttä... ja ilmoitus jatkui jonkun omaisen tai viranomaisen nimellä ja puhelinnumerolla. Kyllä nykyään on helppoa! Matkapuhelimet toimivat melkein missä vain. Yhteyksien saaminen on helpoa.

Mutta jos yhteyttä ei synnykään, se voi aiheuttaa huolta jopa suuttumusta. Olemme oppineet, että matkapuhelinaikana on vastattava heti.

Muutama vuosi sitten olimme melomassa Ivalojoella. Illalla kaivettuamme puhelimen esiin vesitiiviistä pakkauksesta totesimme, että kenttää ei ole. Tätä jatkui liki viikon ja lopulta olimme päivän päässä helikopterietsinnästä. Äitini oli luonut mielessään kaikki mahdolliset kauhukuvat ja päättänyt,

että seuraava päivänä hän soittaa pelastuspalveluun. Onneksikin saimme kiertokautta tiedotettua hänelle, että kaikki hyvin.

Soittaessani olen tavannut ihmisiä mielenkiintoisista paikoista: saunasta, wc:stä, polkupyöräilemästä, lääkäristä ja - matkalla jossakin. Joskus mietinkin, onko kaikissa paikoissa oltava tavoitettavissa.

Karjalaisen kielen on sanottu kulkevan liukkaasti eli puhe soljuu sujuvasti. Joskus puhelimesta tapaamme myös pohjatonta yksinäisyyttä, yhteyksien pitämiseen tarvitaan ihmistä. Ei riitä, että piuhat ja antennit ovat kunnossa ja kentät toimivat. Tarvitaan joku joka ottaa yhteyttä, vaikkapa se vanha ystävä samalta kylältä, koulutoveri, kaukainen sukulainen, puhuttavaa ja muisteltavaa varmasti löytyy.

*Pidetään yhteyttä!
Helena Sulavuori*

p.s. Kurkijokelainen on mainio paikka ”etsintäkuulutusten” tekemiseen, jos haluat etsiä vanhoja kurkijokelaisia ja hiitolaisia koulutovereita, tuttuja yms.

Hartaus sunnuntaille
29.4.2012
3. sunnuntai pääsiäisestä

Tie kotiin

Minulle tulee lämmin, hyvä tunne, kun puhutaan kodista. Työpäiväni päätteeksi matka kotiin on lyhyt. Valittavana on kaksi reittiä. Olen navigaattorin kanssa eri mieltä reitinvalinnasta. Ajan sitä, joka on omasta mielestäni nopeampi. Jokainen kohta matkasta on tuttu. Viimeisen puolen kilometrin matkan osaan ulkoa, tiedän asfaltin halkeamat ja tien yli roikuvat puunoksat. Sitten olen perillä kotona.

Minulle tuo matka ei ole pelkkä reitti tai katuosoite. Matka on täynnä tunnetta. Se on täynnä muistoja aiemmilta kerroilta. Siinä on myös mukana odotusta kotiin pääsystä. Tunne voi vaihdella. Välillä odotan pääsemistä kotiin levähtämään. Joskus on olo, että voisin tehdä mitä vain mieleen juolahtaa. Välillä on taas niin kova nälkä, että tie vie suoraan eteisestä keittiöön ja jääkaapille. Joskus kesäaikana on niin kaunista, että jään ulos, ei ole mitään kiirettä päästä sisälle.

Jeesus puhuttelee meitä kauniisti - tunteella - ensi sunnuntain evankeliumissa. ”Älköön sydämenne olko levoton. Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun. Minun Isäni kodissa on monta huonetta - enhän minä muuten sanoisi, että menen valmistamaan teille asuinsijan. Minä menen valmistamaan teille sijaa mutta tulen sitten takaisin ja noudan teidät luokseni, jotta saisitte olla siellä missä minä olen. Te tiedätte kyllä tien sinne minne minä menen.” Joh 14:1-4

Jeesus kutsuu meitä taivaan kotiin tämän elämän jälkeen. Hän kutsuu rakkaasti ja lämmöllä. Taivaan Isän kodissa on kaikki valmista. Huoneet odottavat siivottuina ja laitettuina, kaikki on kaunista. Jeesus on valmistanut tien taivaan kotiin. Meidän ei tarvitse tuntea reittiä, mutta meidän tulee valita oikea seura. Tie elämän keskellä voi viedä moniin suuntiin ja tehdä mutkia, mutta Jeesuksen kanssa elettyä tie vie perille kotiin - Isän kotiin.

Heikki Sariola

Heikki Sariola on Kurikan seurakunnan kirkkoherra.

Kuolleita

Rakkaamme

**Katri
HÄNNINEN**

os. Ijäs

* 21.4.1918 Kurkijoki
† 23.3.2012 Kuopio

Kiittäen ja kaivaten
Pentti
Pertti ja Seija
Kirsi perh.
Mari Annika perh.
Elsa-sisar
muut sukulaiset ja ystävät

Vaikka tiesimme surun saapuvan,
silti toivoimme elämän jatkuvan.
Yksi tieto kuitenkin lohduttaa,
nyt unesi ei ole tuskaisaa.

Siunattu läheisten läsnä ollessa. Kiitos osanotosta.
Lämmin kiitos Katrin hoitoon osallistuneille.

Nimi- päivät

Huhtikuu
viikko 17

27 pe Kansallinen
veteraanipäivä,
Merja
28 la Ilpo, Tuure, Ilppo
29 su Teijo

viikko 18

30 ma Mirja, Miia, Mira,
Mirva, Mirka,
Mirjami, Mirkka

Toukokuu

1 ti Vappu, suomalaisen
työn päivä, Vappu,
Valpuri
2 ke Vuokko, Viivi
3 to Outi
4 pe Roosa, Rosa, Ruusu
5 la Melina, Maini
6 su Ylermi

viikko 19

7 ma Helmi, Kastehelmi
8 ti Heino
9 ke Eurooppa-
päivä,
Timo, Timi
10 to Aino, Aini, Aina,
Ainikki

Murteella

Miten osaat hiitolassa ja Kurkijoella puhutun murteen? Mitä tarkoittavat seuraavat murre sanat? Tietosi voit tarkistaa takasivulta.

1. lonkollua
2. läyhälliä
3. lietsuvua
4. lohaska
5. liämäilyö
6. liihentäikse
7. laklattua
8. lillehtii
9. männä lurkkii
10. leuhottua

Oikaisu

Nimettömästä kuvasta eläväksi tarinaksi, Kurkijokelainen 7, sivu 11, oli puhjuttanut virhe. Anni Ojalaisen isä oli nimeltään Matti Ojalainen – ei Martti.

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ
www.kurkijoki.fi

Toimitusneuvosto: Raija Laaksonen, Marjaliisa Laine,
Lauri Pölkki, Antti Sahla ja Marja Leena Virtanen
Päätoimittaja: Helena Sulavuori
ja toimittajina kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Toimitus: Koulukuja 7, 32200 Loimaa, puh. 050-521 3336
toimitus@kurkijoki.fi, kurkijokelainen1@gmail.com

Avoinna: Tiistaisin ja torstaisin klo 9–14

Lakon tai muun ylivoimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää lähetettyjä aineistoja. Lehden vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoittuu enimmillään ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT:

4-väri 80 senttiä/mm + alv 23 %
Mustavalk. 60 senttiä/mm + alv 23 %

Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoitusaineistojen jättöaika: keskiviikko klo 12 mennessä.

Lehti ilmestyy pääasiassa joka toinen perjantai. Painosmäärä 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:

vuosi..... 44 euroa
6 kk..... 25 euroa
Pohjoismaat 49 euroa
Muualle 57 euroa
Tilinumero:
FI 12523900 40000897

Y-tunnus 0204020-9
Sivunvalmistus:
Etusivupaja, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki
ISSN 0782-5668

Pekka Kyytisen POSTIKORTIT

Talvikuvia: • Pieni hiihtäjä • Joulupuu • Rekiajelu
Kesäkuvat: • Kevätkirkko • Kesänuotalla • Aitan ovella
• Rantavaja Laatokalla • Elopellolla

Hinta 1 €/kpl
+ postituskulut
Tilaa
toimituksesta

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

Työtä tarjolla

Kiinnostaako museotyö?

Kurkijoki-museoon KESÄTYÖNTEKIJÄ

Tehtäviin kuuluu museon esittely viikonloppuisin, muut asiakaspalvelutehtävät ja museon siisteydestä huolehtiminen.

Työaika: 2.6.-26.8.2012 la-su: 4-6 tuntia.
Juhannuksena museo on suljettu.
Museo sijaitsee Loimaan Kojonperässä.

Toivomme reipasta asiakaspalveluhenkeä ja 16 vuoden ikää.

Lisätietoja: kotiseutuneuvos Eino Vepsä, puh. 0500-875211
Vapaamuotoiset hakemukset 30.4.2012 mennessä: Kurkijoki-Säätiö Koulukuja 7, 32200 Loimaa tai toimitus@kurkijoki.fi

27.4. Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu. Ps. 23:1

28.4. Jeesus sanoo: "Minä olen portti. Se, joka tulee sisään minun kauttani, pelastuu. Hän voi vapaasti tulla ja mennä, ja hän löytää laitumen." Joh. 10:9

29.4. Jeesus sanoo: "Älköön sydämenne olko levoton. Uskokaa Jumalaan ja uskoka minuu. Minun Isäni kodissa on monta huonetta - enhän minä muuten sanoisi, että menen valmistamaan teille asuinsijan." Joh. 14:1-2
Virsi 622:1 Minä vainainen, vain mato, matkamies maan, monet vaellan vaikeat retket. Isänmaatani outona etsiä saan, pian ehtivät ehtooni hetket. Surutonta, ah, matkalla en majaa saa, sinne kiirehdin, missä on toivoni maa, lepo iäinen missä mun kätkee.

30.4. Kohota Jumalalle riemuhuuto, maa, riemuitkaa, maan asukkaat! Ps. 66:1

1.5. "Minä olen pannut teidän valittavaksenne elämän ja kuoleman, siunauksen ja kirouksen. Valitkaa siis elämä, että te ja teidän jälkeläisenne saisitte elää." 5 Moos. 30:19

2.5. Sitä, mikä heille oli luvattu, he eivät saaneet; he olivat vain etäällä nähneet sen ja tervehtineet sitä iloiten, tunnuttaen olevansa vieraita ja

muukalaisia maan päällä. Hepr. 11:13

3.5. Jeesus sanoo: "Teidän sydämenne täyttää ilo, jota ei kukaan voi teiltä riistää." Joh. 16:22

4.5. Jotka kyynelin kylvävät, ne riemuitten korjaavat. Jotka itkien menevät kylvämään vakkaansa kantaen, ne riemuitten palaavat kotiin lyhteet sylissänsä. Ps. 126:5-6

5.5. Jeesus sanoo: "Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani." Joh. 14:6

6.5. Jeesus sanoo: "Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät, ja minun tahtoni on, että te lähdette liikkeelle ja tuotatte hedelmää, sitä hedelmää joka pysyy." Joh. 15:16
Virsi 484:1 Totuuden Henki, johda sinä meitä etsiessämme valkeuden teitä. Työtämme ohjaa, meitä älä heitä, tietomme siunaa.

7.5. Laulakaa Herralle uusi laulu! Hän on tehnyt ihmeellisiä tekoja. Hänen oikea kätensä, hänen pyhä voimansa on tuonut voiton. Ps. 98:1

8.5. Sinä päivänä Herra antaa versionsa nousta maasta kauniina ja ylväänä. Rehevänä ja kuokistavana nousee maan hedelmä henkiin jääneille israelilaisille. Jes. 4:2

9.5. Lapseni, älkäämme rakastako sanoja ja puheissa, vaan teoin ja totuudessa. 1 Joh. 3:18

10.5. Jeesus sanoo: "Minä annan teille uuden käskyn: rakastakaa toisianne!" Joh. 13:34

Onnittelut

Yliopistomies, tiede- ja kunnallispoliitikko, lentäjä ja isoisa

Emeritusprofessori Pentti Kosonen 75 vuotta 3.5.2012

Professori Pentti Kososella on monta roolia. Roolien tärkeysjärjestys vaihtelee tilanteen mukaan, mutta isoisan, ukin rooli ei ole vähäisin. Perhepiiriin kuuluu vaimo Tamara, kolme lasta puolisoineen ja isoisan silmäterinä seitsemän lastenlasta

Pentti on syntynyt Kurkijoen Elisenvaarassa 3.5.1937. Pentti koki 7-vuotiaana kotonaan Elisenvaaran aseman läheisyydessä sodan kauhut Elisenvaaran pommituksissa. Ne eivät ole 70 vuodessakaan unohtuneet silloisen pikkupojan mielestä.

Sotien jälkeen Pentin vanhemmat hankkivat maanviljelystilän Loimaalta vuonna 1947. Perhe kotiutui uusiin olosuhteisiin hyvin. Pentti sai isovelji Eeron lisäksi v. 1952 myös pikkuveljen Veli-Matin. Vanhemmat, isä Vilho ja äiti Ida, kouluttivat kaikki kolme poikaansa ylioppilaisiksi.

Pesäpallo oli Loimaalla tuolloin suosittu urheilulaji. Pentti oli innokkaasti mukana Loimaan Palloilijoiden joukkueissa ja saavuttikin v. 1955 LP:n juniorijoukkueessa Suomen mestaruuden hopeamitalin.

Ylioppilaskeväänä 1957 Pentti hakeutui ja pääsi Ilmavoimien Lentoupseerikurssille Kauhavan Ilmasotakouluun. Suorittuaan siellä

ti hallintomiehenä. Hän oli kuusi vuotta Kemian ja biokemian laitoksen johtajana ja viisi vuotta Turun yliopiston vararehtorina. Hän nautti suurta luottamusta myös valtakunnallisessa tiede- ja korkeakoulupolitiikassa. Hän oli Korkeakouluneuvoston jäsen ja neuvoston luonnontieteen jaoston puheenjohtajana 5 vuotta. Samoin hän toimi mm. kulloisenkin pääministerin johtamassa Valtion tiede- ja teknologianeuvoston pääsihteerinä 5 vuotta ja sen jälkeen tuon neuvoston jäsenenä 6 vuotta. Pääministerit Kalevi Sorsa, Esko Aho, Harri Holkeri ja Paavo Lipponen olivat tuolloin hänen lähimpiä esimiehiään.

Tiedepolitiikka vei Pentti Kososen mukaan myös Turun kunnallispolitiikkaan. Kolmekymmentvuotisen kunnallispoliittisen toimintansa aikana kaupunginvaltuutettuna hän oli kymmenen vuotta Turun kaupunginhallituksessa ja sitten vielä neljä vuotta kaupunginvaltuuston varapuheenjohtajana.

Harrastustoiminnassa ilmailu on Pentin ykkösasia. Hän veti 22 vuotta Turun Seudun Lentäjät -yhdistystä, jonka alun perin muodostivat viime sotiemme taisteluissa mukana olleet sotilaslentäjät. Näiden miesten luottamuksen osoitus Pen-

tille oli suuriarvoista. Nyt Pentti johtaa kiltatyypistä Turun Ilmasilta-nimistä yhdistystä. Ilmasilta kokoaa kuukausikokouksiinsa jatkuvasti puolisoistotasataa ilmailusta kiinnostunutta osanottajaa ja on siten Suomen Ilmasilloista osanottajamäärältään suurin.

Toiminnastaan yhteiskunnan tehtävissä Pentti Kososelle on myönnetty seuraavat kunnia- ja ansiomerkit: SVR R1, SL R1, Mpm.hop.sk., Sininen Risti, SotVetL Am, Suomen Lentomerkki ohjaajalle hc., Sotilaspoikaristi, TY:n Mm, IlmaV KL KM, RUL:n kunniaplaketti. Sotilasarvoltaan hän on insinöörikapteeni.

Pentti Kososella on merkkipäivästäanotto torstaina 3.5.2012 klo 15 -17 Turussa Marina Palace Hotelissa.

Mahdolliset muistamiset pyydetään ystävällisesti osoittamaan Turun Yliopistosäätiöön perustettavalle Pentti Kososen rahastolle, jonka tilinumero on F195 5711 1320 1065 18. Tilille mahdollisesti kertyneillä varoilla tuetaan Turun yliopiston kemian opiskelijoiden ja jatko-opiskelijoiden hyvin suoritettavia pro gradu- ja väitöskirjatutkimuksia.

Tamara Kosonen

Muistettavaa

Kurkijoki-Seuran Kevätretki Vpl. Pyhäjärveläisten kanssa lauantaina 12.5. Käyntikohteet: Tykistömuseo Hämeenlinnassa, Rönnekin viinitila Pälkäneellä ja Lasimuseo Riihimäellä. Lähtö lauantaina 12. toukokuuta klo 8.00 Helsingin rautatieaseman Eliel-aukion laidassa sijaitsevan Hollyday Inn Helsinki City Center hotellin takana olevalta linja-autojen turistibussipyssä kiltä Talma-bussin linja-autolla. Mukaan voi halutessa liittyä jo Talma-bussin tuloreitiltä Hyrylässä linja-autoasemalla klo 7.30. Paluu Helsinkiin noin 18-18.30 ja edelleen Hyrylään. Tiedustelut ja ilmoittautumiset retkelle viimeistään su 29.4.12. mennessä Riitta Sainiolle puh. 040 5447 582 tai riitta.sainio@elisanet.fi tai Sakari Karsilalle puh 0400 210208, tai sakkarsi@welho.com. Retkimaksu peritään bussissa matkan aikana.

Loimaan seudun Karjalaseuran Teatterimatka Tampereelle 11.5. Aikataulu: Niinijoen OP klo 16.30, Hirvikoski apteekin pysäkki 16.40, Kaunismäen- ja Puistokatujen risteyksen pysäkki 16.50, Loimaa OP:n/Kelan pysäkki 17.00

HIITOLA-SÄÄTIÖ
järjestää leirin Porin seurakuntayhtymän kurssikeskuksessa
Silokalliolla 17-20.5.2012

Juuret Hiitolassa – tunnetko juuresi?

Leirille voivat hakea kaikki hiitolaisjuuret, sukujuuristaan kiinnostuneet aikuiset iästä riippumatta. Kirjallisista vapaamuotoisista hakemuksista tulee ilmetä hakijan nimi (myös tyttönimi), syntymäaika ja hiitolaiset juuret sekä nykyinen osoite ja puhelinnumero. Kerro myös hakemuksessasi miksi toivot pääseväsi leirille.

Osallistumismaksu leirille on 30€ / henkilö. Puolisolla on mahdollisuus osallistua leirille omakustannushintaan. Hakemukset pyydetään lähettämään 30.4.2012 mennessä osoitteella: Silja Iltanen, Turkkuritie 28, 28400 Ulvila tai sähköpostilla saatio@hiitola.fi (puh. iltaisin 050-571 3003) Leirille valituille lähetetään kirjallinen kutsu. Porissa 13.4.2012

Hiitola-säätiön hallitus

Kerro perheen ja suvun tapahtumat Kurkijokelaisessa ilmaiseksi

Julkaisemme jokaisessa lehdessä onnitteluja, perhetapahtumia (häät, ristiäiset, valmistuneet yms.). Kuolinilmoitukset ovat maksullisia, mutta muistokirjoitukset julkaisemme maksutta.

Muista surussa Kurkijoki-adressilla

hinta 8 €, saatavissa toimituksesta

Kurkijoki-Säätiön STIPENDIT kevään ylioppilaalle

Kurkijoki-Säätiö myöntää vuosittain stipendejä Loimaan Lukiossa, Elisenvaaran Lukiossa tai jossakin muussa lukiossa opiskelevalle abiturientille.
Stipendin arvo on 150 €

Stipendin edellytykset:

- opiskelijan sukujuuret ovat Kurkijoella Karjalassa alenevassa polvessa (isovanhempi/mat, isoisovanhempi/mat...)
- stipendin saaja tulee pitämään lyhyen puheenvuoron/esityksen Kurkijokelaisten Pitäjäjuhlaan Loimaalle 11.-12.8.2011
 - 11.8. klo 19.00- alkavassa Muistojen illassa Loimaan Lukion stipendiaatti
 - 12.8. klo 14.00- alkavassa Päiväjuhlassa Elisenvaaran Lukion stipendiaatti

Stipendin hakeminen:

- stipendiä haetaan hakemuslomakkeella, joka löytyy www.kurkijoki.fi tai alla olevasta osoitteesta
- hakemuslomake toimitetaan Kurkijoki-Säätiön toimistoon 16.5.2012 mennessä

Lisätietoja:

Pirkko Riikonen, p. 040-7421474, e-mail: pirkkori@elisanet.fi

Kurkijoki-Säätiö p. 050-5213336, e-mail: toimitus@kurkijoki.fi
Koulukuja 7, 32200 Loimaa kurkijokelainen@gmail.com

Vanhojen kuvien tunnistusta

Kuka on tyttö tylleröinen?

Sain tytön kuvan pikkuserkultani Loukimon Paulalta (Jussilainen). Hän on löytänyt sen vanhempiensa Katrin ja Toivon albumista ja sanoo kuvan esittävän minua. Vaikka olisikin kiiva olla noin sievä tyttö, en kuitenkaan kuvassa ole. Enemmän se on Paula itse, mutta hän kieltää.

Olisipa kiva tietää, kuka söpöläinen kuvassa on. Tunnistako joku?

Mikäli jollain on jotain tietoa, voisiko kirjoittaa lehteen tai soittaa.

Numeroni saa toimituksesta.

kyselee
Irja Vehmanen

Kurkijoki-Säätiön valtuuskunnan kokouksesta

Kurkijoki-Säätiön valtuuskunnan kokouksessa maaliskuussa päätettiin hallituksen ja valtuuskunnan jäsenet erovuoroisten tilalle. Ohessa tämänvuotiset luottamushenkilöt.

Samassa kokouksessa hyväksyttiin vuoden 2011 toimintakertomus ja tilinpäätös.

Tämän vuoden toimintasuunnitelma painottuu säätiön säännöissä määriteltyjen perustehtävien ylläpitämiseen: Kurkijokelainen-lehden tuottamiseen, Kurkijoki-museon ylläpitämiseen, Pitäjäjuhlien järjestämiseen ja muihin perinteen säilyttämiseen tähtäävään toimintaan.

Syyskuun puoliväliin jatkuva Perinne eläväksi-hanke keskittyy perinteen keräämiseen ja sen tekniseen muokkaamiseen nykyaikaiseen muotoon.

Vuoden aikana säätiö näkyy mm. Suomen suurimmassa maatalousnäytellyssä OKRA:ssa Oripäässä heinäkuussa.

Kurkijoelle tehdään kolme kaikille avointa matkaa, jotka kokoavat pääosin kurkijokelaisjuuria kotiseutumatkailijoita.

Kurkijoki-Säätiön valtuuskunta

Puheenjohtaja:
Anna-Maija Nurminen-Lempinen, Espoo

Varapuheenjohtaja:
Osmo Kuosa, Turku

Antti Eklund, Loimaa
Risto Jalonen, Raisio
Jorma Kaartinen, Helsinki
Ritva Kätkä, Loimaa
Ville Laakso, Loimaa
Sirkka Lukka, Loimaa/Mellilä
Aimo Jälkö, Kouvola/Jaala
Eira Savolainen, Helsinki
Ava Sovijärvi, Turku
Hannu Ketola, Pöytyä

Kurkijoki-Säätiön hallitus

Puheenjohtaja:
Lauri Laukkanen, Raisio

Varapuheenjohtaja,
rahastonhoitaja:

Timo Rouhiainen, Oripää
Eero Sinkkonen, Turku
Pirkko Riikonen, Pöytyä
Riitta Sainio, Helsinki

Sihteeri, asiamies:
Helena Sulavuori, Loimaa

Uudenmaan Karjalaisseurojen piiri ry julkaisi v. 2011 runokokoelman *Vie sinne mun kaihoni – Runoja Karjalasta ja evakkotieltä*.

Runot on kirjoitettu sotaajasta 1990-luvulle asti.

Sävellyskilpailun tekstipohjana käytetään tätä runokokoelmaa kokonaisuudessaan, vaikka kokoelman 12 runoa sisältävä osio *Säveltä etsivät* on ollut kilpailuun innoittavana aihealueena.

Tavoitteena on tuottaa uutta Karjala-aiheista musiikkia tilaisuuksissa esitettäväksi. Musiikilla on myös mahdollisuus elävöittää tunteita ja tunnelmia, joita runojen sisällöt kuvaavat niin menetetyllä kotiseudulla, sotapolulla, evakkotiellä kuin nuorempien sukupolvien karjalaisuudessa.

Sävellyskilpailun osallistumissäännöt

Uudenmaan Karjalaisseurojen piiri ry julistaa karjalaisen laulumusiikin sävellyskilpailun, joka on avoin kaikille säveltäjille.

Aikataulu

Kilpailu alkaa 1.5.2012 ja päättyy 31.8.2012.

Sävellys

Runokokoelman voi tilata kilpailun järjestäjältä (15 €). Sävellys ei saa olla aikaisemmin julkaistu. Sen enimmäiskesto on 5 minuuttia. Kilpailuun voi osallistua korkeintaan kolmella sävellyksellä.

Palkinnot

Kilpailun palkintosumma on 1000 €. Tuomaristo jakaa summan harkintansa mukaan 3-5 sävellykselle.

*Tarkemmat tiedot kilpailun järjestäjältä:
Uudenmaan Karjalaisseurojen piiri ry,
Teppo Siili, 0400-828278 tai teppo.siili@iki.fi*

Kurkijokisia juttuja

Elämää Lopotissa vuonna 2000

Kurkijoen Lopotti oli ennen sotia kukoistava ja sykkivä ison ja vauraan maalaispiitäjän keskusta. Kauppoja ja muita palveluja oli runsaasti ja muitakin kuin maatilatalouden työpaikkoja oli viljalti.

Lopotti sijaitsi Kurkijoen ja pitkän ja levenevän Laatokan lahden tuntumassa. Mutta mitä Lopotista oli jäljellä hieman toistakymmentä vuotta sitten ja miten siellä elettiin?

Tulimme Kurkijoelle pienoisbussilla ryhmämatkan osallisina. Tie rajalta perille oli parempi kuin odotimme. Se oli pääosin tyydyttävää osin välttävää. Koko matkanvarren näkymät viestivät rappeutuneisuudesta ja pohjattomasta köyhyydestä ihan kaikessa.

Lopotissa majoituimme siistiin majataloon, jossa meillä oli täysihoito. Ateriat olivat hinta-laatusuhteeltaan ihan kohtalaisia ja oloaan saattoi juhlistaa tilaamalla oikein viiennettyä kuohuvinipullon, joka suomalaisittain oli erittäin halpa.

Lopotin pääraitin liikenne oli tosi vähäistä. Vähät Ladat tosin kulkivat holtitto-

man kovaa ja jalankulkijoita hipoen. Vähät kuorma-autot veivät läheiselle sahalle tukkeja ja toivat sieltä lautoja. Saha kyllä käydä puksutti aamusta iltaan ja se oli ainoa havaittavaa teollista toimintaa.

Talorähjien pihalla näki kasvimaita, joita naiset hoitivat hyvin, olihan kyse elintärkeistä kasveista, kuten perunasta, porkkanosta, punajuurista ja tietenkin kaalista ja lantusta. Kolhoosit oli lakkautettu ja pellot olivat kesannolla ja vesakoitumassa. Viljanviljelyn osaamista paikallisilla ihmisillä ei lainkaan ollut, vaikka vilja olisi torjunut nälän.

Pienimuotoista karjanhoitoa oli vähän nähtävissä. Kesäillan suussa Lopotin sillan yli vanha työnuortama nainen paimensi kahta ruskeaa maatiaislehmää, joiden pienet utareet kertoivat karua kieltä maitotuotoksen vähäisyydestä. Lehmät näyttivät olevan samaa maatiaisrotua, jota Kurkijoella taloissa oli ennen sotia. Lehmä paimentava vanhus ilta-aurion valossa oli kuin idyllinen

Emäntä lehmänsä perässä Lopotissa kesällä 1999. Kuva Paavo S. Vepsä.

muistuma entisajoilta!

Ainoa havaitsemamme kaupallinen yritys oli päivittäismyymälän ja kahvilan yhdistelmä. Ruokakaupan tavaralajitelmat ja valikoinmat olivat hyvin vaatimatomat. Lähinnä oli erilaisia jauhoja ja ryynejä, teetä,

sokeria, suolaa ja joitakin säilykkeitä. Meillä kotisuomessa vastaavan vaatimattomia puoteja lie ollut 1910-luvulla. Toki halpaa vodkaa ja kuohuviinejä oli tarjolla.

Ainoa kieli mitä osattiin myymälässä oli venäjä. Täs-

tä tulikin pulma, kun tilasin kahvikupit, muussa muodossa kahvia ei myymälässä ollutkaan saatavissa! Halusimme myös kermää ja sokeria kahvin kera, pyysin sitä molemmilla kotimaisilla, saksaksi ja englanniksi ilman tulosta. Sitten päähäni

pälähti Valkovenäjä- Pelaja Russia venäjäksi ja sanoin myyjälle pelaja-valkoinen ja heti tuli tiskille sokeria ja kermää! Kannattaa varautua suomi-venäjä- sanakirjalla, kun asioi Kurkijoen Lopotissa!

Paavo S. Vepsä

Arkistot ovat historian aarrearkku. Kurkijoki-seuran väkeä käymässä Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran arkistossa Helsingissä. Kuvaaja: Pekka Kyytinen. Kurkijokimuseon kuvakokoelmat.

Kurkijoki-museosta löytyy tietoa kyläkirjoihin

Alhon kyläkirja on juuri ilmestynyt ja monet varmaan jo pohtivat seuraavien kirjojen laatimista. Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty, mutta silti historiikkien kokoamisessa työläintä on kirjoittamisen lisäksi materiaalin ja tietojen etsiminen. Kurkijoen eri kylien ja sukujen tutkijoille vastaus moniin kysymyksiin saattaa löytyä helposti ja läheltä: Kurkijokimuseosta. Museoonhan on koottu kymmenien vuosien aikana esineiden ja valokuvien lisäksi runsaasti arkistomateriaalia, johon kannattaa tutustua.

Kunnan hallintoa

Vaikka suuri osa Kurkijoen kunnan hallinnollisesta aineistosta on Mikkelin maakunta-arkistossa, myös Kurkijoki-museossa on jonkin verran asiakirjoja. Museon asiakirjat ovat pääosin 1930- ja 1940-luvuilta.

Kunnan asiakirjat on järjestetty omiin kansioihinsa, mutta yksittäisten pöytäkirjojen kopioita voi löytyä myös niiden henkilöiden tai seurojen kansioista, joita käsitellyt asiat ovat koskeneet. Kunnan toiminnasta kiinnostuneen kannattaakin lukea arkistoluettelo huolellista läpi.

Maanviljelyä ja osuustoimintaa

Vaikka yksittäisistä tiloista museolla ei juuri ole asiakirjoja, löytyy kokoelmista joitakin viljelykarttoja ja -suunnitelmia. Sen sijaan maanviljelyyn liittyen löytyy tietoja esimerkiksi meijerien ja osuuskuntien arkistoista.

Meijereistä laajin arkistokokonaisuus on Kurkijoen osuusmeijeriltä. Muista saattaa löytyä yksittäisiä asiakirjoja. Osuuskassojen ja kauppapöytäkirjojen arkistoa on runsaasti. Karjalan Valo Oy:n arkisto koostuu lä-

hinnä osakekirjoista, mutta joukossa on myös muita papereita. Kiinnostava kokonaisuus ovat myös palovaikuutusyhdistysten paperit.

Yhdistykset ja seurat

Kurkijoella harrastettiin paljon yhdistystoimintaa. Monen seuran papereita on päätynyt myös Kurkijokimuseoon.

Eniten arkistomateriaalia löytyy Martta-yhdistyksestä ja eri nuorisoseuroista. Omat kokonaisuudet ovat myös Maanviljelysseuroilla, Mannerheim-liitolla ja Maalaisliitolla. Lisäksi on joidenkin pienten, paikallisten yhdistysten papereita. Erikaisuutena yhdistysten ja seurojen arkistojen joukossa on laaja nuottikokoelma. Suurin osa nuotteista on sovitettu (torvi)soittokuntien tarpeisiin, mutta joukossa on myös kuoronuotteja. Löytyisikö niistä inspiraatiota musiikkiesityksiä suunnitteleville?

Karttoja ja nimistöä

Museolla on 40-50 kartan karttakokoelma. Joukossa on paitsi yleiskarttoja myös yksittäisten kylien karttoja ja yksityiskohtaisia tiluskarttoja.

Karttojen lisäksi kannattaa tutustua Kurkijoki-säätiön keräämään paikannimikortistoon. Museolta löytyy viisi mapillista vastauksia kyselyyn, jolla on kartoitettu Kurkijoen paikannimiä, niiden merkityksiä ja niihin liittyviä toimia ja uskomuksia.

Mukana on paitsi kyliä ja teitä, myös mäkiä, saaria, peltoja, metsiköitä, kiviä ja karikkoja. Korteista löytyy tietoa maantieteen lisäksi murteesta, perimätiedosta, vuodenkierrosta ja ihmisten elämästä.

Kortisto on laaja ja se on vain alustavasti järjestetty, mutta sen läpikäyminen maksaa vaivan.

Miten tiedot löytyvät?

Kurkijokimuseon arkistot on mapitettu ja lähes kokonaan luetteloitu. Arkistoon tutustuminen kannattaa aloittaa arkistoluettelon lukemisella. Kun oikean kansion numero on tiedossa, asiakirjan löytäminen on helpompaa.

Arkistoluettelo saadaan toivottavasti tulevaisuudessa nettisivuille, mutta sitä ennen siihen voi tutustua museossa tai sen voi saada sähköpostitse. Asiakirjoja tai kansioita sen sijaan ei anneta lainaan, vaan niihin on tutustuttava museon tiloissa. Materiaalin skannaus ja kuvaaminen on mahdollista.

Museo säilyttää aineistoa, mutta tutkimuksen tehtävä on puhalttaa elämää historian lehdille. Tervetuloa tutkimaan omaa historiaa!

*Terveisin
Niina Lehmusjärvi
Perinne eläväksi -hankkeen projektipäällikkö*

Perinne eläväksi hankkeen projektipäällikkö Niina Lehmusjärvi on lomalla 7.-25.5.2012. Museo on vielä auki keskiviikkona 2.5., mutta sen jälkeen se on suljettuna kesäkauden alkuun asti. Museon kesän avajaisia juhlietaan sunnuntaina 3.6.2012.

Haasteltiin ja päätettiin

Pitäjäjuhlien valmistelut pitkällä

Kurkijoki-säätiön keskeisiä toiminnan muotoja ovat: Kurkijokelainen lehti, Kurkijoki museo, kotiseutumatkat sekä pitäjäjuhlat. Pitäjäjuhlissa tavataan, muistellaan, nautitaan mainiosta seurasta ja seurataan hyvää ohjelmaa. Joka vuosi järjestäjiä on jännittänyt kuinka paljon väkeä tulee. Vielä ei ole tarvinnut pettyä. Päivä- ja iltajuhlissa on ollut noin 350 kävijää. Ohjelmaa on pidetty hyvänä ja tulot ovat riittäneet kulujen peittämiseen.

Juhlatoimikunta odottaa palautetta juhlien onnistumisesta, vinkkejä ohjelmaksi ja esityksiä esiintyjiksi. Tämän vuoden juhlien teemana on "kotona jälleen", vuoteen 1942 liittyvät tapahtumat sekä Kurkijoen kirkon esittely. Ohjelman runko on sama kuin parina viime vuotena. Lauantaina päivällä on mahdollisuus pitää suku- tai muita kokouksia ja ruokailla

Loimaan yhteiskoululla ennen iltajuhlaa.

Aiempaan tapaan sukututkijat ovat paikalla, on työnäytöksiä, vanhoja esineitä ja valokuvia.

Tarkoituksena on, että vieraat voivat tulla pitkin päivää ennen iltamia oman aikataulun mukaan.

Lapsille on lapsiparkki.

30 vuoden tauon jälkeen elvytetty säätiön nuorisotoimikunta järjestää nuorille omaa toimintaa. Nuorten nurkassa kerrotaan nuorten Kurkijoen matkasta. Nuorten toiminnasta kerrotaan lehdessä myöhemmin lisää.

Juhlissa on paljon henkilöitä, joilla on omakohtaisia muistoja Kurkijosta. Heidän tarinoitaan on tarkoitus tallentaa. Tähän liittyviä vinkkejä pyydän lähettämään minulle tai toimitukseen.

Sunnuntai ohjelma on perinteinen; aamulla kirkossa käynti, lounas, esitelmä ja päiväjuhla.

Juhlatoimikuntaa ovat vuorovuosin avustaneet Loimaan, Vampulan, Melilän karjalaiset ja viime vuonna Kalakurjet. Kurkijoki Seura on ollut mukana erityisesti ohjelman järjestämisessä.

Tämä vuonna tehtävät on jaettu kaikkien edellä mainittujen kesken. Juhlien järjestäminen vaatii monien ihmisten suuren panoksen vuodesta toiseen. Juhlien järjestelyihin ovat tervetulleita kaikki omien mahdollisuuksiensa mukaan.

Vetoan juhlilla ahkerasti käyneitä ottamaan sukulaisensa, tuttavansa tai jälkipolvet mukaan. Juhlien yhteydessä on erinomaiset puitteet myös omien tilaisuuksien pitämiseen.

*Nähdään
viimeistään juhlissa*

Timo Rouhiainen
timo.rouhiainen@propax.fi
041-438 2989

Timo Rouhiainen, säkylä Kurkijoki-Säätiön hallituksen varapuheenjohtaja ja pitäjäjuhlatoimikunnan puheenjohtaja

Olen kasvanut maanviljelijän poikana Pöytyän kirkolla. Sukuni on isäni Reinon puolelta Raholasta. 1930 syntynyt isäni kävi koulun kirkonkylässä. Isoäitini Maria os. Veikkolainen oli kotoisin Rummunsuolta. Äitini Vuokko oli kotoisin nykyisin Turkuun kuuluvasta Kaksikerran saaresta.

Päästyäni ylioppilaaksi 1975 Elisenvaaran Yhteiskoulusta menin varusmieheksi ja jäin sille tielle. Puolustusvoimien palveluksessa olin lähes 30 vuotta. Palveluspaikkoina tutuksi ovat tulleet ilmatorjuntatykistö ja sotilasläänit Turussa, Pääesikunta Helsingissä, rauhanturvaamistehtävät Golanilla Israelin ja Syyrian välissä, kansainvälinen esikunta Kairossa, Yhdistyneiden Kansakuntien Päämaja New Yorkissa sekä esikuntatehtävät Belgiassa. Työtä kansainvälisissä tehtävissä helpotti Turun Yliopistossa

suoritettu maisterin tutkinto poliittisessa historiassa ja kansainvälisessä politiikassa.

Jäätyäni eläkkeelle viitisen vuotta sitten aikaa jäi enemmän maatilan hoitoon yhdessä vaimoni Hannelen kanssa Oripään Juvankosken kylässä. Yritykseni Propax Agro Oy tuo Yhdysvalloista uutta maatalousteknologiaa edustavia koneita mm. Great Plains suoraakylvökoneita ja LandPride ruohon leikkureita sekä lannoitteita. Omilla kuorma-autoilla ajetaan rahtia Suomessa ja ulkomailla. Yrityksen tukikohta on Hirvikoskella entisen viherrehutehtaan tiloissa Lännen Traktorsin naapurina.

Lapset Sampo ja Salla ovat kiinnostuneet juuristaan ja käyneet isäni Reinon johdolla Kurkijoella.

Timo Rouhiainen vas. pitäjäjuhlatoimikunnan kokouksessa vuonna 2011. Mukana myös Martti Meskanen 2. vas, Riitta Sainio ja Martti Repo.

Karjalaislaulut soivat tropikin keväässä

- Hei Karjalasta heilin minä löysin, kaikui yhteislaulu pontevasti haitarimusiikin säestyksellä Lake Worthin Bryant-puistossa kun Floridan Karjalaiset kokoontuivat jokakeväiseen jäsenpiknikkiinsä. Tropiikkiin saapunut kevät jo korkealle kohonneine aurinkoineen oli kuin paraskin kesäpäivä Karjalan kannaksella. Intra-coastalin laineet liplattivat, linnut liversivät ja juttu kulki karjalaiseen tapaan vuolaasti ja mutkattomasti.

- Kiitos kaikille ahkerille jäsenillemme ja johtokunnalle hienosta yhteistyöstä viimeisten vuosien aikana. Kuten varmaan ymmärrätte, vain arkityö ohittaa karjalaisten aatteen, kiitteli viime viikolla syrjään astunut ex-puheenjohtaja Seppo Palokas noin 50-päistä karjalaisjoukkoa. Floridan Karjalaiset on Etelä-Floridan

suomalaisalueen seuroista näkyvin ja jäsenmäärältään suurin.

Tarmokkaasti karjalaisia johtanut Seppo Palokas kuolitettiin ruuusukimpulla ja päälleen hän sai perinteisen musta-valkoisen Karjalapaidan. - Toisaalta minua helpottaa tieto, että työtäni jatkava Ray Heinonen haluaa pitää kunnianhimoisesti karjalaisuutta yllä täällä Floridassa.

Perikarjalaiseen tapaan tilaisuutta leimasi lämmin, välitön ja ennen kaikkea iloinen henki. Kuulumia vaihdettiin, kanansiipiä, keittomakkaroita, lihapullia ja perunasalaattia syötiin ja päälle juotiin kahvit. Suomen sinivalkoväreihin tehty jättimäinen kakku kruunasi piknikin ”maalliset antimet”.

Henkisestä puolesta piti puolestaan huolta useat

Karjala-aiheiset yhteislaulut, jotka nostivat kyynelien moniin silmiin. Paitsi että joukosta lähes kaikilla on läheiset sukulaissiteet menetettyyn Karjalaan, mukana oli myös heitä jotka itse joutuivat jättämään kotinsa sodan alta ja muuttamaan muualle Suomeen.

- Muistan kun vuonna 1939 katselin yhdeksänvuotiaan silmin kavereitteni kanssa Viipurin sisäntulotietä pitkin saapuvia suomalaisia jääkäreitä. Murteesta päätellen he olivat kotoisin Pohjanmaalta. Isä sanoi että nyt on lähdettävä ja toisena sotapäivänä jätimme kotimme, muisteli viipurilainen Aulis Kähkönen.

päätoimittaja
Mikko Koskinen
Amerikan Uutiset
huhti 1, 2012

Floridan Karjalaisten puheenjohtajat potretissa: Seppo Palokas, Marjatta Nieminen, Ray Heinonen ja Eero Suni.

Amerikan Uutiset

huhti 1, 2012

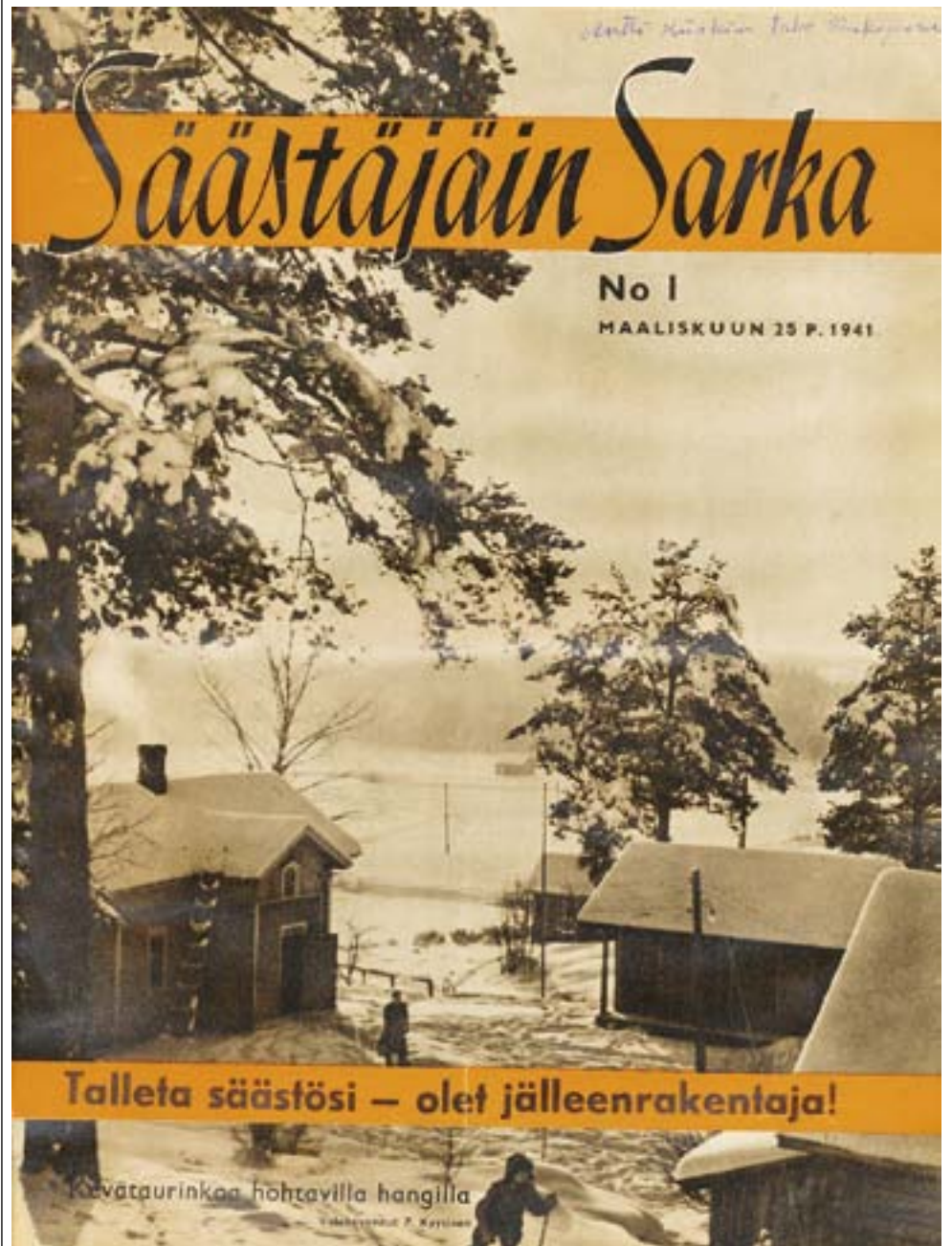
Kurkijokelaissyntyinen Ray Heinonen valittiin Floridan Karjalaisten johtoon

Etelä-Floridan suomalaisalueen suurin yhdistys Floridan Karjalaiset on saanut uuden puheenjohtajan. Viimeiset vuodet yhdistystä vetäneen Seppo Palokkaan seuraajaksi valittiin karjalaistaustainen Ray Heinonen, joka aikaisemmin toiminut New Yorkin sotaveteraanien puheenjohtajana.

- Oli hienoa kun löytyi luotettava ja pätevä vetäjä yhdistyksellemme, Seppo Palokas kiitteli seuraajaansa.

Ray Heinonen vieraili viime kesänä Kurkijokelaisen toimituksessa.

Säästäjäin Sarka lehden kansikuvassa on Antti Kiiskin talo Särkijärvellä. Lehti on julkaistu 25.3.1941. Kuvan on ottanut Pekka Kyytinen. Tapio Nikkari toimitti kuvan Pekka Kiiskin leikekansista.

kurkijoki.fi on oikea tietopankki

Jatkoa sivulta 1

- Ollaan oltu yhteyksissä koko ajan, viestit kulkevat päivittäin, kertoo opiskelija Tiia Lipponen, jolle matka on ensimmäinen Venäjälle suuntautuva. Amanda Kailan sukujuuret ovat Kirvussa ja hän on ainoana opiskelijosta matkailut sukunsa sijoilla.

Matka toteutuu huhtikuun viimeisenä viikkona. Matkan toteutumista ovat tukeneet Suomi-Venäjä seura, Kurkijoki-Säätiö ja tietysti opiskelijoiden vanhemmat.

Odotukset ovat korkealla. - Haemme kulttuurien välisiä eroja, Amanda kertoo. Amandan äitiä Soile Kailaa matkalle lähtö vähän jännittää - Kuusi vuotta sitten olimme Kirvussa, varmaan tästä tulee yhtä hieno matka Amandalle.

Jarkko Onnela toivoo yhteyksien säilyvän ja poikivan uusia matkoja ja yhteistyökuvioita.

Helena Sulavuori

Hannu Velmalan tarjotin täytti borchkeitosta ja maukkaita salaateista.

- Katso, miten metsä kasvaa, kun antaa sen kasvaa, huudahtaa Antti Eklund katsoessaan nuorten kuusten kasvua. – Näitä ei tarvitse istuttaa, harventaa vain ja ottaa emäpuut pois. Siellä on valmis metsä alla.

Mennään metsään

Tapani- ja Hannumyrskyjen jäljiltä motot mylläävät metsässä ja moottorisahat laulavat. Moni metsänomistaja on huolissaan, miten puut saa korjattua ajoissa.

Loimaalainen Antti Eklund on jo vuosikymmeniä puhunut pehmeän metsänhoidon puolesta. – Olen aina ollut luontaisen metsänuudistuksen kannalla, taimettuminen on silloin nopeampaa ja vahvempaa, Eklund kertoo kokemuksistaan.

Eklund puhuu hevosharveEklund puhuu metsänharvennuksen puolesta perinteisin menetelmin. – Hevosharvennusalueella ei ole yhtään lakoa, vaikka maaperä on sama kuin osin lakootuneella koneharvennusalueella. Hevosharvennus eli hevostelaus on maaperälle turvallisempaa. Hevosella korjattaessa metsän pohja jää koskemattomaksi, hän listaa hevosen käytön etuja metsän hoidossa.

Ei Eklund täysin konei-

takaan tyrmää. – Päätehakuut tehdään koneilla, mutta ajatuksella.

Eklund puhuu myös metsien luonnonmukaisen lannoittamisen puolesta: oksakasojen polttaminen ja tuhkan levitys.

– Lannoittamattomissa metsissä lahovikainen puu on harvinaisuus, Eklund toteaa ja kertoo lannoitettujen taimien olevan erityisesti myyrien herkkua, luontaisesti kasvaneista ne eivät ole niinkään kiinnos-

tuneita. Myyrät pitävät heinittyneestä kasvualustasta ja lannoitus lisää myös heinien kasvua.

Itä-Suomen aluejohtaja Heikki Savolainen toteaa Suomen Luonto lehdessä, että lannoitusta puolustellaan metsän kasvun nopeutumisella. Mutta lehden mukaan sen vaikutusta kasveihin ja sieniin ei ole tutkittu tarpeeksi.

– Etelä-Suomessa tulee ilmasta luontaisesti niin paljon typpeä, ettei lisälannoitusta tarvita. Luontaisesti uudistuvan metsän tuotto on parempi kuin tehokasvatuksella. Olen pitänyt tilastoa ja todennut, että että vuotuisesta hakkuusta virallisesti mitattuna tuotto on 15 % enemmän, kertoo pitkän linjan metsänkasvattaja Antti Eklund.

Antti Eklund hoiti metsiään ns. vyöryttämällä. Metsän laidasta kaadettiin isot puut ja taimettuminen alkoi heti, kun valoa pääsi lisää metsän reunaan. Vyöryttä-

Kuka?

Antti Eklund
kotipaikka:
Kojonperä, Loimaa
juuret: Kurkijoella
Rummunsuolla
ammatti: maanviljelijä
harrastukset: luonto,
hevokset, kuorolaulu
ja metsästys
luottamustoimet:
Kurkijoki-Säätiön
valtuuskunnan jäsen

mistä jatkettiin eteenpäin, näin metsässä oli vuosittain korjattavaa ja sen tuotto oli tasaista.

Eklund on seurannut myös hirvituhoja erilaisissa eri tavoin hoidetuissa metsissä. – Kävin ottamassa neulasnäytteitä. Missä pisimmät neulaset, siellä paljon typpeä. Missä lyhimmat neulaset, siellä puun ravin-

netasapaino oli kunnossa. Hirvituhoja oli vähiten puisa, missä oli tiheä kasvusto ja lyhyemmät eli normaalit neulaset. Pitkäneulaiset ovat mehevyydessään myös hirvien suosiossa.

Eläkkeellä oleva riista ja kalatalouden tutkimuslaitoksen tutkija Kaarlo Nygren kertoo tehdystä tutkimuksesta, jossa vartettiin erilaisia mäntyjen emoyksilöitä. Joistakin hirvet olivat syöneet kaiken vihreän, joitakin oli maistettu ja jotkut olivat jääneet koskemattomiksi. Tutkimuksessa todettiin, että puiden solukoiden vesipitoisuuksissa oli suuria eroja. Vetsimmät puut maistuivat hirville parhaiten, tutkijat totesivat.

Eklund on kokeillut myös douglas-kuusen, amerikan-kuusen ja pihtan kasvatusta ja todennut, että hirvet pitävät niistä enemmän kuin kotimaisista puista. Tosin myös kotimaiset lehtikuuset hävisivät hirvien suihin.

Metsän monimuotoisuus on Eklundin mielestä rikkaus. – Tässä näkyy kaikkia puita. Kun kuuset ja koivut on aikanaan korjattu, tähän tulee lopuksi hyvä männikkö. Ja kun metsä on sopivan harva, niin myös marjat ja sienet viihtyvät, myös marja- ja sieniaikaan metsässä viihtyvä Eklund kertoo.

Helena Sulavuori

Metsälinnut ja lannoitus

Keväällä teerien pulina ja metsojen soidinmenot kaivuvat metsistä. Vai kaikuvatko samalla lailla, kuten ennen?

Eräänä päivänä toimituksessa istuivat Antti Eklund Loimaan Kojonperältä ja Gennadi Nikitin Venäjän Kurkijoelta pohtimassa metsäkanalintujen kohtaloita.

Molemmat ovat huolissaan metsien lannoituksen vaikutuksista lintuihin. Suomessa metsiä lannoi-

tettiin runsaimmin vuosina 1975, 1976 ja 1984, Antti Eklund muistelee, että sen myötä hävisivät Loimaan laita-alueiltakin suuret metsäkanalintuparvet. Nyt lannoitus on jälleen lisääntymässä rauhallisemman välivaiheen jälkeen.

Pentti Julku kertoo nähneensä, miten metsän lannoituksen jälkeen, metso soi tyypirakeita. – Löysin linnun kuolleena kuusen juurelta, Julku kertoo ja to-

teaa tuttavansa todenneen lannoituksen vaikuttaneen myös jäniskantaan.

Kurkijoella asuva Gennadi Nikitin muistelee Neuvostoliiton aikaa, jolloin Kurkijoen sovhoosilla käytettiin paljon lannoitteita. – Kun Lopotissa lannoitettiin metsiä ja peltoja, niin linnut hävisivät. Sitä ennen teeriä ja metsoja oli paljon, niin metsästäjät ovat kertoneet. Itse en metsästä, Gennadi kertoo ja valottaa paikallista met-

sästyskulttuuria. – Lahdenpohjassa toimii metsästäjien seura, Kurkijoella osasto, suomalaisellakin turistilla on jonkinlainen mahdollisuus saada lupa, suomalaisia sukujuuriaikin omaava Gennadi muistelee.

Kurkijoen sovhoosi loppui 1990-luvulla ja sen myötä lannoitus loppui. Pikkulintujen paluusta iloitsi myös Kurkijoen kotiseutukeskuksen johtaja Marina Petrova kesällä 2010.

– Lannoituksen vaikutusta lintuihin ei ole yritettykään selvittää, väitteitä vaikutuksesta on kyllä ollut. Metsästäjät ovat kertoneet, että linnut söivät rakeita ja myrkyttyivät, selvittää eläkkeellä oleva riista ja kalatalouden tutkimuslaitoksen tutkija Kaarlo Nygren ja jatkaa että nykyiset lannoitteet eivät ole aivan samoja tuotteita kuin aikaisemmilla vuosikymmenillä – asioita on otettu huomioon myös teollisuuden puolla, hän toteaa. Nygren muistuttaa myös epäsuorista vaikutusprosesseista. – Teollisuus vaikuttaa aina ympäristöön mm. lannoite-teollisuuden laskeumavai-ikutukset ovat aikamoiset, Nygren vakuuttaa.

Pöytäkuusi on metsän harvinaisuus. Sen jälkeläisiä kasvaa Ilomantsissa, jonne metsäntutkija Olle Oskarsson vei sen vartteita sinne.

- Tässä tein hevosharvennusta toissa talvena, katso nyt, mitään jälkiä ei ole näkyvissä, Eklund kertoo innostuneesti.

Antti Eklund vas. ja Gennadi Nikitin pohtivat metsäkanalintujen kohtaloa.

Kurkijoki-säätiö järjestää Muistikuva -videokilpailun nuorille

Lähde mukaan tallentamaan elävää kurkijokelaista perinnettä! Kurkijoki-säätiö ja Perinne eläväksi –hanke kutsuvat kaikki alle 20-vuotiaat nuoret, joilla on perheen tai ystävien kautta yhteys Kurkijoelle osallistumaan videokilpailuun. Tehtävänä on haastatella Kurkijoella syntynyttä ihmistä ja videoida haastattelu.

Parhaat videot palkitaan

Kilpailuaikaa on 16.7.2012 asti, jolloin DVD-levyjen, joille videot on tallennettu, tulee olla Kurkijokelaisen toimituksessa. Kilpailun voittajat julistetaan elokuun pitäjäjuhliilla. Kunkin sarjan voittaja saa 100 euroa ja parhaat videot kootaan DVD:lle. Tyyli on vapaa ja ohessa on vinkkejä haastattelun suunnitteluun.

Kilpailuohjeet

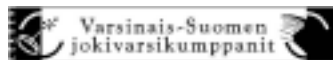
Kilpailutehtävä: Haastattele Kurkijoella syntynyttä sukulaista tai tuttua elämästä Kurkijoella. Kuvaa haastattelu videolle.

Kolme sarjaa: I Alle 12-vuotiaat: Lapsuustarina. Kesto 5–15 min
II 13–15 –vuotiaat: Koulutunteja ja lomapäiviä. Kesto 15–30 min.
III 16–20 –vuotiaat: Elämää evakossa. Kesto 30–45 min

Videon tiedostomuotoa ei ole rajoitettu, mutta sen pitää olla toimiva videotiedosto (eikä esim. editointiohjelman työtiedosto). Käytä parasta mahdollista kuvalaatuja, jota käytettävissäsi olevilla välineillä pystyy tekemään. Jos mahdollista, kannattaa käyttää kameran ulkopuolista mikrofonia, se ei kuitenkaan ole pakollista. Haastattelua saa leikata ja editoida, mutta lopputulos täytyy hyväksyttävä haastattavalla.

DVD:t tai USB – muistitikut toimitetaan Kurkijokelaisen toimitukseen (Koulukuja 7, 32200 Loimaa) 17.7.2012 klo 16 mennessä. Laita työsi yhteyteen nimesi, osoitetietosi ja puhelin- ja sähköpostiosoitteesi sekä ikäsi. Myöhässä toimitettuja kilpailutöitä ei huomioida. Kurkijoki-Säätiö saa oikeuden käyttää kilpailuun lähetettyjä töitä.

Lisätietoja kilpailusta saa Perinne eläväksi – hankkeen projektipäällikkö Niina Lehmusjärveltä, puh. 050 4036050 tai kurkijokimuse@kurkijoki.fi.

Viisi vinkkiä haastatteluun

1. Kerro haastattavasi kanssa tarina.

Kiinnostavampia kuin lyhyet vastaukset pitkiin kysymyksiin ovat haastattavan tarinat. Hyvässä haastattelussa pääosassa onkin haastattava ja hänen tarinansa, ei haastattelija. Kysymyksillä viedään tarinaa eteenpäin, ei keskeytetä sitä. Pitkä tarina voi sisältää pienempiä tarinoita. Parhaat tarinat löytyvät, kun haastattelun tekoon varataan riittävästi aikaa.

2. Missä haastatellaan on yhtä tärkeää kuin ketä haastatellaan.

Haastattelu on hyvä valmistella etukäteen ja silloin haastattelupaikan valinta on tärkeää. Mieti haastattavan kanssa paikka, jossa on rauhallista kuvata ja haastattavan on helppo puhua. Paikka voi olla haastattavan kotona, ulkona tai sisällä, paikka voi liittyä haastattavan tarinaan tai kertoa jotain haastattavasta. Haastattelussa voi olla mukana myös jokin tarinaan tai aiheeseen liittyvä esine tai valokuva. Muista, että joillakin julkisilla paikoilla, kuten kauppakeskuksissa ja kahviloissa, kuvaamiseen tarvitaan lupa.

3. Mieti kysymyksiä ja aiheita etukäteen.

Ennen haastattelua on hyvä miettiä, mitä haluat haastattavalta kysyä ja mistä aiheista hän saattaisi tietää ja haluta puhua. Aiheita voivat olla esimerkiksi lapsuus, koulu, sota, harrastukset ja työ. Kysymyksillä taas johdatellaan aiheeseen. Kysymykset eivät saa olla liian laajoja. "Kerro lapsuudestasi" on liian laaja kysymys, sen sijaan voi kysyä esimerkiksi millaisia leikkejä haastattava leikki, millaisia kotitöitä teki tai millainen hänen kotinsa oli. Haastattelua voi harjoitella ennen kuvaamista.

4. Haastattava ei ole vain puhuva pää.

Haastattelu, jossa kuvataan koko ajan vain haastattavan kasvoja, on tylsä. Mieti, miten saisit kuvattua haastattavaasi niin, että mukaan tulisivat myös ilmeet ja eleet, käsiensä ja vartalon liikkeet. Haastattavan ei myöskään tarvitse istua koko kuvauksen ja haastattelun aikaa paikallaan. Kannattaa harjoitella sekä lähikuvan että liikkuvan kohteen kuvaamista.

5. Itse koettu on tärkeämpää kuin toiselta kuultu.

Keskity haastattelussa siihen, mitä haastattava on itse kokenut. Haastattava osaa kertoa siitä kaikkein parhaiten. Kannattaa siis kysyä esimerkiksi: "Mitä perinteitä teillä oli kotona?" tai "Miten sinä lähdit evakoon?" kuin kysyä yleisesti perinteistä tai evakossa olosta. Haastattelun alussa tai lopussa on hyvä esitellä haastattava tai antaa haastattavan esitellä itsensä. Haastattelijan esittelykään ei ole pahasta. Muista kertoa haastattavalle miksi ja mihin haastattelua tehdään. Haastattavalta täytyy pyytää lupa paitsi haastatteluun myös haastattelun kilpailuun lähettämiseen ja julkaisuun. Julkaisulupa on hyvä pyytää kirjallisena myös tutulta ihmiseltä.

Vanha resepti

Unto Aulasuo löysi koelmistaan vielä yhden mielenkiintoisen reseptin. Aikaisemmat reseptit on julkaistu Kurkijokelainen 3, 10.2.2012.

Tohtori Kiiskinen on kirjoittanut reseptin Unto Aulasuon isälle Jaakko

Aulasuolle 11.8. 1939. Reseptissä ei näy apteekin nimeä kuten aikaisemmin julkaistuissa.

Otto Kiiskinen toimi Elisenvaarassa vt. piirilääkärinä 1939-40 eli oletettavasti resepti on Elisenvaaran apteekista.

Apteekkarina Elisenvaarassa toimi tuolloin Oskari Vierto.

- Elisenvaara oli meitä lähinnä, siellä käytiin lääkärissä ja apteekkiasiatkin hoidettiin useimmiten, Unto Aulasuo muisteli.

Hiitolaisten kädentaitojen näyttely Porissa

Kaksi vuotta sitten Hiitolan Pitäjäjuhliissa olleen käsityönäyttelyn saaman suosion innoittamina Hiitolan Pitäjäseuran naistoimikunta on tänä vuonna päättänyt järjestää Hiitolaisten kädentaitojen näyttelyn Pitäjäjuhlien yhteydessä elokuussa.

Näyttelyn suunnittelua varten keräämme Hiitolaisia

naisten ja miesten tekemiä käsi- ja puhdetöitä.

Jos haluat antaa näyttelyyn kyseisiä töitä pyydämme jo ennakoon ottamaan yhteyttä ja kertomaan näyttelyyn tulevista tavaroista.

Myös valokuvat esineistä ym. ovat tervetulleita joko postitse tai sähköpostilla.

Pia Ketola,
iltaisina ja viikonloppuisin
puh. 040-5559625,
pia.ketola1@gmail.com

Pirjo Kopra,
puh. 050-9114849,
pirjo.kopra@gmail.com

Terttu Ketola,
tavaroiden kokoaja,
puh. 02-5480484 tai
040-8356305

Veteraani-veljille

Vuosikymmenet vierineet on, ajan aalloissa taistellen, askelten summa niin suuri, - tuhanten tuska on sammunut. Kuullut olen lupausten summan, se nostaa huokauksen. Se hohti kuin kulta ja hopea, vaan monasti on himmentynyt, veljeni, niin monesti katkeruus vaani, sinä uljaasti taistelit.

Vuosikymmenet vierineet on, poistuu sodan kauhukuvat, vaan vieläkin hetkin heräät, hikihelmiä tuskasta vuodattaen. Elämä sinulle kuiskien puhuu, näet vieläkin taistojen maan, sieltä monen veljen katse kohoo, monen näet kuoloon vaipuvan. Aatos kiittää hetkellä yli elämän ja kuoleman rajan taakse, - tuskaa ei siellä, vaan kärsimysten takaa on onnen maa.

Vuosikymmenet vierineet ovat, - sankarivainajien muisto elää, Karjala, Aunus, Inkeri ja Viena raskaana muistoissa soimmahtaa. Niin kalliin uhrin se kansalta vaati, muistojen ja kumpujen alle. Vaikka onnen aika taas maattamme siunannut on, huokaa hyljätty. Rintamaveljemme, harnajapä, yhä katselee elämään, askel monen jo horjahtaa, vaan kylmän katseen kohdata saa.

Vuosikymmenet vierineet on, hikihelmet on elämälle vuotaneet, niin moni aseveli, taistohon marssinut on, - uhrina kaatunut. Me rintamaveteraanit, kansamme kukoistavat pellot taas näemme, - se onnen toiveen nostatti, kukkisaatoksissa harhaa kulkemaan. Kansa, synnyinmaamme, miksi unhoon jättäisit omat poikasi? Ne onnen tähdet, joille kumarrumme eläksemme, riistää onnekaampi.

Aseveljeni, nosta katseesi uljaasti, kuin ennen siellä jossakin, veljeytemme voima kestää vielä, se kaataa salaisen sortajansa. Vaikka kateus monesti iskee, puolestamme puhuu vielä oikeus. Uusi kevät, uusi aika, yhä veljeytemme täällä siten yhdistää. Lippumme liehukoon jo onnen tuulissa. Tämä on synnyinmaamme! Veteraanien rivistö harvenee matkaten iltaruskon maille.

J. Uimonen, kirjoitettu vuosina 1952-1978

Veteraanipäivää vietetään 27.4.

Suomen johdon Karjalan palautuskeskustelut

Maamme menetti Neuvostoliitolle viime sotien seurauksena noin kymmeneksen maa-alueistaan. Se oli paljon, kun sotatoimissa itäinen naapurimme pystyi valloittamaan tuosta pakkoluovutetusta alasta vain kolmanneksen. Loput voidaan laskea olevan suoranaista ryöstösaalista. Kaiken lisäksi Neuvostoliitto aloitti Talvisodan ja kaiken järjen mukaan aloittaja on se syyllinen ja samalla korvausvelvollinen.

Mutta Suomelle kävi toisin. Jouduimme antamaan sotakorvauksina niin paljon uutta tavaraa, että jos se kaikki laitettaisiin yhteen junaan, olisi junan pituus yli kolme kertaa Suomen pituus. Mainittakoon myös, että Kurkijokea ja Hiitolaa ei vihollinen valloittanut kummassakaan viime sodassa, vaan rintamalinja sodan loputtua oli Vuoksella ja Viipurissa.

Tämän johdosta on syytä palauttaa mieliin, mitä tasavaltamme presidentit ovat sodan jälkeen tehneet tuon asian korjaamiseksi.

Edetään aikajärjestyksessä ja lähtökohtana ovat rauhansopimusneuvottelut Pariisissa 1947. Siellä Juho Kusti Paasikivi halusi neuvoteltavan Karjalan palautuksesta. Tulosta ei syntynyt. Vuonna 1954 pääministeri Urho Kekkone ehdotti Paasikivelle Saimaan kanavan länsipuolisen osan takaisinsaamista neuvotteluteitse. 1955 Kekkone tiedus-

teli lähetystöneuvos Koto-vilta rajojen muuttamisen mahdollisuuksista Karjalassa. Samana vuonna käytiin YYA-sopimuksen jatkoneuvotteluja, jolloin Kekkone tiedusteli suurlähettiläs Lebedeviltä Karjalan palauttamisen mahdollisuuksista ja Moskovassa hän puhui asiasta pääministeri Bulganinin kanssa.

1956 on Kekkone kirjoittanut: ”Tätä luottamusta on pyrittävä lisäämään, sillä vain siten on mahdollisuus toivoa, että onnen päivän koitto kerran kajahtaisi. Tämä on minun suuri unelmani...”

1962 käytiin neuvottelut Saimaan kanavan vuokrauksesta Suomelle. Tuolloin Kekkone keskusteli Nikita Hrushtshevin kanssa saunassa Karjalan palauttamisesta Suomen yhteyteen. Tulosta ei tuolloinkaan syntynyt, mutta liekö ollut syynä liian miedot lölyt!

1963 Kekkone keskusteli Izvestijan päätoimittaja Aleksei Adzhubein kanssa. Päätoimittaja, joka oli pääsihteeri H:n vävy, ilmoitti, ettei Neuvostoliitto tarvitse Viipuria, jolloin Kekkone ehdotti sen palauttamista Suomelle. Päätoimittaja vihjasi, että se saattaa olla mahdollista Saksan kysymyksen yhteydessä. Tuolloin Kekkone käsitti sen vaihtokaupaksi: DDR:n tunnustaminen – Karjalan palauttaminen. Tuokaan keskustelu ei johtanut toivottuun tulokseen, sillä Neuvostoliitossa oli syntynyt valta-

taistelu, jonka Hrushtshev hävisi ja valta siirtyi 1964 Leonid Brezhneville. Valitettavasti, sillä Kekkosen ja Hrushtshevin kanssa olisi saattanut palautus onnistua. Vallankaappauksen syinä oli mm. H:n tekemät uudistukset ja lähentyminen lännen suuntaan. Sitä eivät kovat kommunistit hyväksyneet.

1968 Kekkone keskusteli ensimmäisen kerran pääsihteeri Leonid Brezhnevin kanssa Karjalasta ja ehdotti vaihtokauppaa, jolloin Suomi luovuttaisi alueen Lapista ja saisi vastineeksi Viipurin.

1972 Kekkone otti viimeisen kerran esille Karjalan palautuksen neuvosto johdon kanssa.

”Pysähtyneisyyden aika” Neuvostoliitossa

Kaksi vuosikymmentä kesti hiljaisuutta Karjala-asian kohdalla ja neuvottelut asiasta katkesivat. Suomettumisprosessi eteni maassamme ja Karjalasta puhuminenkin katsottiin sopimattomaksi.

Vuonna 1999 valtioneuvos Johannes Virolainen antoi laajan haastattelun, jossa hän arvioi presidentti Koiviston roolia erittäin kielteisesti. Suoraa lainausta Virolaiselta:

”Paasikivi ja Kekkone olivat sellaisia ihmisiä, että he pitivät asiaa kaiken aikaa esillä. Paasikivi sanoi jo vuonna 1955, että niin kauan kuin Karjala on Suomen ruumiista erotettuna, niin tämä on invalidi maa. Kekkone

Sinistä aluetta ei jatkosodassa otettu meiltä sotimalla vaan se ryöstettiin meiltä.

puhui aina neuvostoliitolaisten kanssa Karjalasta. Koiviston aikana Karjalasta piti vaieta, mutta Ahtisaari on aika rohkeasti irtaantunut Koiviston linjasta.

Kun Baltia sai takaisin itsenäisyytensä 1991, olisi Mauno Koiviston pitänyt sanoa, että tämä Karjalakin pitää palauttaa. Suomessa ei mitään sanottu. Siinä menetettiin se tilaisuus, mutta uusia tilaisuuksia tulee.”

Ahtisaaren tultua valtaan, alkoi uusi, avoimempi aika ja keskustelu Karjalasta sallittiin. Toukokuussa 1994 presidentti Jeltsin lausui historialliset sanat: ”Minä katson, että Karjalan liittäminen

oli epäilemättä stalinistista politiikkaa, totalitarismin hyökkäyspolitiikkaa, emmekä me, presidentti Ahtisaaren kanssa missään tapauksessa hyväksy sellaista.”

Kolme vuotta myöhemmin Jeltsin oli muuttanut mielipiteitään ja kehotti toimittajia lopettamaan Karjalasta puhumisen. Silloin Ahtisaari vastasi Jeltsinille, että hän on viimeinen ihminen kieltämään Karjalakeskustelun Suomessa. Ja sanoi eräessä venäläislehdelle antamassaan haastattelussa, että hän on aina valmis keskustelemaan Karjalasta Venäjän kanssa, jos heillä on siihen halua.

Karjalan Liiton kesäjuhilla Vaasassa 1999 Ahtisaari sanoi mm. seuraavasti: ”Vaikka luovutetussa Karjalassa syntyneiden joukko harvenee vuosi vuodelta, on heidän jälkeläistensä joukko kasvanut huomattavan suureksi ja kasvaa edelleen. Jokainen heistä tiedostaa juurensa jonain päivänä. Siksi Karjala elää heissä konkreettisella tavalla joka päivä. Siksi Karjalasta tulee käydä kansalaiskeskustelua. Se on oikeutemme ja myös velvollisuutemme.”

Presidentti Tarja Halosen aikana ei Karjala-kysymyksestä juuri keskusteltu idän suunnalla, vaikka hän kävi siellä lukuisia kertoja ja näimme, kuinka hän painoi kätsensä Putinin käden päälle junamatkalla Viipurista Pietariin. Ei siinä silloinkaan tehty Karjala-päätöksiä, vaikka Karjalassa olivatkin. En tiedä, mistä lienee silloin sovittu.

Nyt pitkästä aikaa on maassamme jälleen uusi presidentti. Meillä kaikilla kansalaisilla tuntuu olevan tiettyjä odotuksia uuden presidentin puheisiin ja tekoihin. Toivottavasti Niinistö ottaa jossain vaiheessa myös esille meille monelle niin tärkeän asian: Karjalan palautuskeskustelun. Odotamme sitä!

Eino Vepsä

Lähteet: Ilmari Susiluoto Pieni Karjalakirja sekä historiategoksia

Karjalaiset talkoot Peräseinäjoella

Maalis-huhtikuun vaihteen viikonlopulla kokoontui Karjalainen talkooväki kolmen päivän aikana, lähes kolmenkymmenen talkoolaisen joukolla, tekemään Karjalaista kulttuuria.

Lehti-ilmoituskutsu oli tavoittanut myös Lumivaaran Kumolan kylän Rapon

Roobertin jälkipolven. Kyröstä asti oli talkoisiin saapunut kolme sukupolvea. Ukko Markku oli tuonut mukanaan poikansa Kallen sekä Kallen pojan Jimin. Oli mukava katsoa, kun kolme polvea tarttui työhön innolla ja ammattitaidolla.

Tarmokkaana touhusi

talkoissa niin karjalainen nainen sekä mies. Välillä piti naisia toppuutella maalausinnossa, kun ei meinannut tikkaat riittää yläilmoille asti.

Pokin edustaja joutui soittamaan paikalliseen rautakauppaan, että alkää vielä lähtekö kotiin, kun

tarvitsemme vielä sitä sun tätä. Näin saimme materiaalin riittämään koko viikonlopun.

Piirimme aluevastaava Raimo sai taloon ”kipinän” ominaisuudessa sähköä ja valoa kaivattuihin kohtiin. Lotniekkaryhmä rakensi porraskatoksen kattoa. Joukon nuorin Jimi oli siellä myös antamassa oman panoksensa portaikon katamiseen.

Sunnuntaina jäi aikaa myös kokoukselle, sillä Lumivaaran osaston esi-neitä siirrättäessä löytyi myös Lumivaaran kunnan toimiston kalustoa. Niin asettui Lumivaaran ”kunnanvaltuusto” oman pöydän ääreen pitämään kokousta. ”Kokousta” johti Lumivaaran Huhtervun kylässä syntynyt Pekka Paakkinen. Valtuuston kokouksessa olivat edustettuina seuraavat kylät: Huhtervu, Kumola ja Tervajärvi. Talkooväki ihmetteli, miksei kokouksessa pöydällä ollut yhtään paperia? Lieneekö syynä se, että Lu-

Lumivaaran ”Kunnantoimiston” kokous. Vasemmalta Huhtervun pojat Aimo Uimonen ja Pekka Paakkinen, Kumolan poika Kari Rapo ja Tervajärven tyttö Raija Rapo os. Flinkman. Kuva Markku Pulli.

mivaara, Karjalan nuorimpina pitäjinä, olisi ollut jo siirtyneenä ”paperittomiin kokouksiin”.

Oli mukava viettää talkoopäiviä työn touhussa, innokkaan ja osaavan talkooväen kanssa.

Kiitos teille jokaiselle, antamastanne työpanoksestanne Pokin tilojen kunnostamisessa.

Uusi talkoopäiväkin on jo suunnitteilla. Tiistaina 24.4.2012, alkaen klo. 8.30 pidämme päivän mittaiset talkoot Karjalaisen kulttuurin puitteissa Pokilla.

*Kari Rapo
Lumi-Säätiö/
Pokin hallituksen jäsen*

Näyttelyitä siirtolaisista

Siirtolaisinstituutin alaisuudessa tiloja remontoitiin osuuskunta. Tilojen valmistuttua niihin rakennetaan näyttelyt Amerikan siirtolaisista sekä Karjalaisista ym. Lumivaaran tilat ovat Karjalaisista kaikkein pisimmällä.

Näyttely pystytetään toukokuun lopulla. Kesäkuussa pitäisi avautua yläkerran tilat.

Alakertaan on varattu tilat Pohjanmaan Karjalaisille.

Näyttely tulee kattamaan koko luovutetun alueen.

KR

Kalakurjet ottivat jälleen pilkkिताidoistaan mittaa Hännisenlahdella

Kalakurjet järjestivät perinteisen pilkkireissunsa Kurkijoelle maaliskuun 16.-18. päivänä. Matkaan lähdettiin aikaisin perjantaiamulla. Suomen ja Venäjän rajalle päästiin puoleenpäivään mennessä. Rajan yli pääsivät kaikki, vaikka osa seurueesta epäilikin matkakumppaneidensa selviytymistä rajavartiolaitoksen syynäessä passit ja viisumit tarkalla silmällä.

Olin itse ensimmäistä kertaa käymässä Kurkijoella. Olemme isän kanssa suunnitelleet reissua useamman vuoden ajan, mutta keväälle on aina tullut esteitä, joiden vuoksi matkaan lähteminen on lykkääntynyt seuraavaan vuoteen. Näin ei tällä kertaa käynyt.

Matka Kurkijoelle tuntui pitkältä, ja sitähan se olikin. Menomatalla kyytiläisiä viihdyttivät tietokilpailut, joihin vastatessa sai tiedon lisäksi käyttää luovuutta. Mielen ja ruumiin virkistykseksi Karjalan puolella keitettiin perinteen mukaisesti kahvit.

Vätikän Helmen pihalle linja-auto kaartoi viiden ai-

koihin Venäjän aikaa. Määränpäässä matkalaisia odotti iltaruoka. Osa matkaajista jäi viettämään iltaa pääraikennukselle, mutta monella muulla silmäluomet painoivat pitkän matkanteon vuoksi ja uni tuli aikaerosta huolimatta ilman odotelua.

Lauantai aloitettiin aamupalalla. Sen jälkeen suurin osa porukasta suuntasi hakemaan pilkkivarusteensa ja niin polkaistiin käyntiin Kalakurkien pilkkikisat.

Kalan pyytäminen opettelua

Laatokalla kalan pyytäminen oli meikäläiselle yhtä opettelua, Tammelan Kuivajärvi kun ei vedä syvyydessään vertoja Hännisenlahden loputtomalta tuntuvalle vesimäärälle. Kun syötti vihdoinkin tavoitti pohjan, ei mennyt kauaa, kun kala alkoi syödä. Vuorossa oli seuraava kompastuskivi: miten ihmeessä eväkkään saisi nostettua jälle saakka. Tekniikkani olisi luultavasti saanut Don Quijotenkin luulemaan, että joku on iskenyt pilkkikapin

päälle tuulimyllyn. (Sitä ei varmaan edes kehtaa paljastaa, että ensimmäisellä kerralla hätäntynyt kalastajatyttö lähti juoksemaan pilkki kädessään isän luokse toivoen, että kala hyppäisi sadan metrin spurtin aikana itsestään ylös avannosta...) Kyllä niitä kaloja pienen harjoittelun jälkeen saatiin shamppanjahörppyjen saattelemana ihan muovipussiinkin saakka.

Kun kaloja punnittiin, pystyi toteamaan, että kisaajat jakautuivat karkeasti kahteen sakkii: niihin, joilla kala ei tärpännyt juuri ollenkaan sekä niihin, joille ei yksi muovipussi meinannut riittää. Jälkispekulaatiot siitä, oliko kyse tuurista vai taidosta, jatkuivat iltaan saakka. Palkintojenjaon ohella Kalakurjet lurauttivat muutamat laulut ja saunasakin oli moni illan aikana ehtinyt käymään.

Samat naapurit Kurkijoella ja Loimaalla

Päivällä minä, isä ja Kohon Veikko kävimme kierto-

Kalojen punnitseminen on tarkkaa puuhaa, vaikka kilpailun voittajalla Simo Kaunistolla vas. olikin reilusti marginaalia seuraavaan.

ajelulla Mikrilän kylässä ja Elisenvaarassa. Veikon kertoessa kuka on asunut missäkin päin, tuntui hasulta, että samat suvut jälkeläisineen ovat asuneet sekä minun naapurissani Loimaalla että pappani naapurissa Kurkijoella.

Sunnuntai starttasi aamupalalla, josta siirryttiin lastaamaan pakaasit linja-auton kyytiin ja kotimatka

sai alkaa. Viipurissa kaikki ostointoiset saivat löysätä kukkaronnyörejä. Kun tuli laiset ja kotiin viemiset oli hankittu, matka jatkui kohti Suomea. Rajalle ei jäänyt tälläkään kertaa kukaan, ja tullivirkailijatkin olivat suopealla tuulella päästämään linja-auton jatkamaan matkaa ilman perinpohjaisia tarkastuksia. Loimaalla oltiin illalla yhdeksän aikoihin.

Luulen, että ensi keväänä täytyy tulla uudestaan harjoittelemaan pilkkimistä Kalakurkien kanssa. Pahoin pelkään, että tästä saattaa tulla vuosittainen perinne, kuten monelle muullekin Kurkijoelle ensimmäistä, mutta ei viimeistä kertaa lähteneelle.

Katriina Reijonen

Kahvi maistui kisan jälkeä.

Näistä saisi monta kalasoppaa. Pilkitettyjen kalojen yhteispaino oli yli 13 kg.

16.-18.3.2012

Pilkkimatka Kurkijoelle Hännisenlahdelle

Tulokset:

Naiset:

1. Saini Repo 2240 g
2. Raija Laaksonen 1198 g
3. Terttu Veijalainen 672 g
4. Marjatta Kempainen 190 g
5. Katriina Reijonen 177 g
6. Sari Latva-vaikama 96 g
7. Leena Meskanen ... 37 g

Miehet:

1. Simo Kaunisto... 2695 g
2. Seppo Kempainen 1078 g
3. Pentti Kempainen 812 g
4. Lauri Pölkki ... 716 g
5. Viljo Ylönen ... 676 g
6. Aaro Kojo 567 g
7. Jouko Mäki 499 g
8. Launo Salmelainen 475 g

9. Martti Repo 403 g
10. Hannu Nenonen 194 g
11. Antti Reijonen 155 g
12. Kaarlo Kojo ... 153 g
13. Pekka Leino ... 153 g
13. Jorma Romu ... 107 g
14. Eero Häkli 86 g
15. Pekka Riikonen ... 82 g
16. Markku Jussilainen 70 g

17. Pertti Inkinen..... 56 g
18. Martti Meskanen 43 g

Saamattomat: Lauri Veijalainen, Kaarina Sikiö, Raimo Sikiö.
Pokaalit jaettiin viidelle kummassakin sarjassa.
Suurin saalis kiertopalkinto Simo Kaunisto 2695 g.

Suurin kala kiertopalkinto Lauri Pölkki 246 g ahven.
Suurin kala pokaali Lauri Pölkki.

Saamattomien palkinto arvottiin, saajana Kaarina Sikiö.

Kokonaissaalis 13 630 kg.

Matkalla järjestetyt tietokilpailut:

Teuvo Ahokkaan laatima tietokilpailu:

Antti Reijonen 6 pist.

Leena Meskanen 6 pist.

Martti Meskanen tietokilpailukysymys:

Mikä oli vuoden 2011 alkoholin keskilukulutus Suomessa 15 vuotta ja sitä vanhemmilla ½ litran koskenkorvapulloina laskettuna?

Oikea vastaus: 64,7 pulloa Lähin arvaus Katriina Reijonen, 63 pulloa.

Pentti Kemppisen kysymys: Mainitse vuosi ja kuukausi, jolloin Suomessa on ollut syntyvyys suurimmillaan?

Oikea vastaus: Syyskuu 1945.

Lähin arvaus Saini repo, Simo Kaunisto, Viljo Ylönen, elokuu 1945

Sotasyyllisyydestä uusi kirja

Sotasyyllisyys-kysymys on erittäin ajankohtainen asia. Eduskunnassa on vireillä lakialoite, joka mennessään läpi mahdollistaa 1946 annettujen sotasyyllisyydestuomioiden uudelleen käsitteilyn korkeimmassa oikeudessa. Sotasyyllisyysasiasta julkaistaan uusi kirja.

Kirjan tekijä Veikko Saksi on kauppat. maisteri, Karjalan Kuvalehden päätoimittaja ja tietokirjailija.

Vuonna 1946 kahdeksan suomalaista poliittista johtajaa tuomittiin eri pituisiin vankeusrangaistuksiin taannehtivan lain ja hallitusmuodon kieltämän erityisen tuomioistuimen toimesta. Tuomituiksi tulivat mm. presidentti Risto Ryti ja useampi entinen pääministeri.

Sotasyyllisyysprosessi oli perustuslain vastainen. Silti tuomioita ei vielä ole purettu. Miksi poliittinen eliitti puhuu neuvostotyyllisestä rehabilitaatiosta

eli kunnian palauttamisesta, kun pitäisi puhua perustuslain vastaisten tuomioiden purkamisesta?

Enemmistö suomalaisista haluaa gallupin mukaan purkaa sotasyyllisyydestuomiot. Purkamista kannattaa 3.2-kertainen määrä verrattuna vastustajiin.

Kirjan tekijä Veikko Saksi on kauppat. maisteri, Karjalan Kuvalehden päätoimittaja ja tietokirjailija.

Pro Karelia

Veikko Saksi

Sotasyyllisten rehabilitaatio vai tuomioiden purku

Torstaina 3.5.2012 julkistaminen klo 18:00
Balder-sali, Aleksanterinkatu 12, Helsinki
Ilmainen kahvi ja pullatarjoilu alkaa klo 17:30
Sisällysluettelo ja lisätietoa kirjasta löytyy sivuilta:
<http://karjalankuvalehti.com/ssso>
Kirja on 208-sivuinen, pehmeäkantinen.
Kirjan hinta 19:50 eur, sis. alv.

60 VUOTTA SITTEN...

Vappuna

”Nyt vappu on nyt vappu on, taas veikot laulakaa; niin että taivaan pilviin tää laulu kajahtaa”, - kaiku varmaan taas tuhansista kurkuista kautta maamme.

Vanhempina aikoina ei maaseudun rahvas yleensä paljon kiinnittänyt huomiota vappuun. Se oli päivä, kevätpäivä kymmenien muiden joukossa.

Viime vuosisadan puolivälistä lähtien on akateeminen nuorisopitänyt vappua juhlapäivänään. Vanhatkin tapaavat painaa silloin valkolakin jo harmaantuville hiuksilleen. Työläispiirit ovat Suomessa juhloneet vappua taas noin puolen vuosisataa, eli siitä lähtien, kun poliittinen elämä alkoi saada nykyiset karsinansa. Tapa on tänne siirtynyt suurista teollisuusvaltioista, missä useasti vappuilo saat- to vaihtua hyvinkin valtaviksi mielenosoituksiksi ja päättyä yhteenottoihinkin

järjestyksenvalvojain tahi toisia näkösuuntia edustavain kesken.

Että työväestö tuo tah- tonsa ja vaatimuksensa esiin tunnuksin ja lipuin aiheutuneesta siitä että Vappuna luontokin normaalisina ke- vätkausina näyttää luovan ikään kuin kaiken vanhan yltään ja synnyttävän uutta.

Kun me tänä vappuna kokoonnumme vappujuh- liimme, kokoontukaamme yhtenä kansana ja yhtenä nuorisona, kiitollisena siitä, että meillä asiat ovat näinkin hyvin.

Hapan ilme pois, suvait- sevaisuudelle ja oikealle ilolle sija.

Tehkäämme vapusta vapauttava kevään juhla ja antakaa laulun kaikua, sil- loin ei juhlaa muistella jään suuhun vierasta makua.

Kurkijokelainen N:o 16 – 1952, lauantaina huhtikuun 26. p. p:nä.

.....

Sanomalehti

Kurkijokelainen

LUKIJAMATKAT 2012

I Kiviniemi-Kurkijoki

to-su 24.-27.5.

teemana: sotahistoria, oppaana evl evp Aimo Kiukas

VIELÄ MUUTAMA PAIKKA VAPAANA OMALLA VIISUMILLA,

ota pikaisesti yhteyttä!

350 € sisältäen matkaohjelman ja ruokailut
+ tarvittaessa ryhmäviisumi **63 €**

II Valamon luostari-Kurkijoki

ke-su 6.-10.6.

HUOM! MUUTTUNUT MATKAOHJELMA

Alustava matkaohjelma:
keskiviikko: Loimaa-Helsinki-Värtsilä-Sortavala, yöpyminen Valamossa
torstai: Valamon luostari- Sortavala
perjantai: Sortavala-Kurkijoki, kiertäjä Kurkijoella, yöpyminen Pyhäjärvellä
lauantai: Pyhäjärvi-Käkisalmi-Pyhäjärvi
sunnuntai: Pyhäjärvi-Viipuri-Loimaa
Majoitus: 1. yö Valamossa, 2. yö Sortavalassa hotellissa Skandinaviassa, 3. ja 4. yö Pyhäjärvellä Aqua Marinissa
Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan / päivä, paitsi sunnuntaina.
Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut
450 € sisältäen matkaohjelman ja ruokailut
+ tarvittaessa ryhmäviisumi **64 €**
Viisuminhankintaa varten pitää täyttää viisuminanomuskaavake ja liittää mukaan 1 kpl passikuvia sekä kopio voimassaolevan passin kuvasivusta.
Passin tulee olla voimassa vähintään 6 kk matkan jälkeen.
Viisuminanomuskaavakkeen voi tilata toimituksesta puhelimitse tai poimia mm. Neva Toursin sivuilta: www.turunnevatours.fi

III Kurkijoki

to-su 16.-19.8.

Alustava matkaohjelma:
torstai: Loimaa-Helsinki-Rajahovi-Viipuri-Käkisalmi-Kurkijoki
perjantai: kiertäjä Kurkijoella
lauantai: kotiseutumatkien päivä
sunnuntai: Kurkijoki-Käkisalmi-Viipuri-Helsinki-Loimaa
Majoitus: Kurkijoen kirkonkylässä Lopotissa ”Mihailin hotellissa 2-4 hengen huoneissa ja tarvittaessa kotimajoituksessa
Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan / päivä, paitsi sunnuntaina.
Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut
290 € sisältäen matkaohjelman ja ruokailut
+ tarvittaessa ryhmäviisumi **63 €**

Ilmoittautumiset KURKIJOKELAISEN TOIMITUKSEEN, matka II 27.4. mennessä (huom! 2 paikkaa vapaana + mahdollisia peruutuspaikkoja), matka III 12.6. mennessä.

Ilmoittautumisia otetaan vastaan tiistaisin ja torstaisin klo 9-14, puh., 050-521 3336
Ilmoittautuneille postitetaan tarkempi matkaohjelma ennen matkan alkua.
Muutokset alustavaan ohjelmaan mahdollisia.

Vastuullinen
matkanjärjestäjä:

Turun
NEVA TOURS OY

Eskon puumerkki

to-su 16.-19.8.2012

Kurkijoki nuorten silmin

Kurkijoki-Säätiön nuorisotoimikunta järjestää osana elokuun lukijamatkaa omaa ohjelmaa erityisesti nuorille. Luvassa on muun muassa piknikkiä rannalla, patikointia, valokuvausta ja erikoisohjelmanumerona Jouni Rouhaisen Kurkijoki Underground -kierros.

Matkan ohjelma tarkentuu vielä kevään ja alkukesän aikana ja siitä saa lähettää toivomuksia Kurkijokelaisen toimitukseen.

Nuorten matka järjestetään osana Kurkijokelaisen lukijamatkaa 16.-19.8.

Lukijamatkan ohjelman löydät Kurkijokelaisesta tai osoitteesta www.kurkijoki.fi Lisätietoja matkasta saat myös Kurkijoen Facebook-sivun kautta.

Ilmoittautumiset KURKIJOKELAISEN TOIMITUKSEEN 12.6. mennessä. Ilmoittautumisia otetaan vastaan tiistaisin ja torstaisin klo 9-14, puh. 050 521 3336.

Hinta 290 € + ryhmäviisumi tarvittaessa 63 €. Matkan hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut, aamiaiset ja yhden lämpimän aterian/päivä pl. sunnuntai.

Vinkkaa reissusta jälkipolville!

Asianajajia

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajotoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeusturva-asioita.

Asianajotoimisto HEIKKI RANTANEN

Varatuomari
Julkinen kaupanvahvistaja
Kauppalehti 9-11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolombus.fi

Asianajotoimisto JARI HEIKMAN OY

asianajaja, varatuomari
Jari Heikman
varatuomari
Rickard Grönqvist
Turuntie 8-14, II krs. Loimaa
Puh. (02) 762 4400, fax 763 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.com

Murteella

1. vähä auki
2. vinossa, rempallaan
3. kulkee paljon
4. vanha vene, laho
5. mieltelee
6. siirry vähä, anna tilla
7. puhuu paljon
8. esim. vesi valuu yli, liikkuu
9. kävelee, vähän luihu
10. esim. takki auki, vauhdilla

Murresanat koonnut
Anja Valoaho

MUSIIKKIVÄEN PALVELUPAIKKA LOIMAAN MUSIIKKI

Puh. (02) 7622 950
Oikokatu 3, Loimaa
Avoimena:
ma suljettu, ti-pe 12-17, la 10-14

Kurkijoen 1. kyläkirja

ALHOLAISTA HISTORIAA

yli 350 sivua!

Hinta 25,00
+ postituskulut

Tilaa toimituksesta:
050-5213336 tai toimitus@kurkijoki.fi

Muistathan tehdä muuttaessasi osoitteenmuutoksen Kurkijokelaiselle?

Lehti ei saa uusia osoitteita tietoonsa automaattisesti. Postista saa "Osoite muuttuu"-kortteja, jotka kulkevat ilmaiseksi.

Kurkijokelainen, Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
puh. 050-521 3336, toimitus@kurkijoki.fi

Tilaa Kurkijokelainen lahjaksi

allaolevalla tilauskortilla
tai soittamalla toimitukseen
p. 050-5213336

Kurkijokelainen

**Kurkijokelaisen,
hiitolaisen ja karjalaisen
hengen vaalija.**

Tilaa nyt Kurkijokelainen, kaksi kertaa
kuukaudessa ilmestyvä pitäjälehti!
Vuosikerta vain 44 eur. Tilattuna n. 1,80 eur/kpl.

Tilaan Kurkijokelaisen

☐ Itselleni ☐ Lahjaksi

Lehden saaja

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Lahjatilauksen maksaja:

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Pvm. _____

Allekirjoitus: _____

Palauta kuponki kirjokuussa osoitteella:
Kurkijokelainen, Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
tai tee tilaus sähköpostiosoitteessamme:
toimitus@kurkijoki.fi tai kurkijokelainen1@gmail.com

Kurkijoen 66. Pitäjäjuhlat

11.-12.8.2012 Loimaan yhteiskoululla

Lauantaina 11.8.

Iltapäivällä mahdollisuus sukuseurojen ja muiden ryhmien kokoontumiseen koulun tiloissa (kts. ilmoituksen alaosa)
klo 17-19 ruokailumahdollisuus koululla
klo 19.00 Muistojen iltoamat (10 €)

Sunnuntaina 12.8.

klo 10.00 Messu Loimaan kaupunginkirkossa
klo 11.30 Lounas yhteiskoululla
Luentoja
klo 14.00 Päiväjuhla (10 €)

Majoitusta voitte kysyä mm.
Loimaan evankelinen kansanopisto
02-7627217
Loimaan Seurahuone, 02-76365100

Sukuseurojen ja ryhmien kokoukset

Sukuseuroilla ja muilla ryhmillä on mahdollisuus kokoontua lauantaina iltpäivällä koulutiloissa. Ilmoita ennakkoon toimitukseen ryhmäsi kokoontumisesta ja osallistujien lukumäärästä. Kokoontumisen hinta 10 €/henkilö sisältää myös Muistojen iltamien lipun.

Talkoolaiseksi??

Haluatko osallistua juhlien käytännön järjestelyihin, lapsiparkin pitämiseen, arpajaisvoittojen hankintaan?

Vai osaatko laulaa, soittaa, hauskuuttaa? Äänentoisto tuottaa ongelmia, osaatko hoitaa yksinkertaista koulun äänentoistolaitetta?

Tarvitsemme apuasi, ota yhteyttä!

Juhlien onnistumiseksi tarvitaan monta teki-jää, älä arkaile ottaa yhteyttä,

p. 050-5213336.

**Tavataan
juhlilla!**

Kurkijoki-Säätiö **Kurkijoki-Seura**
Loimaan, Mellilän ja Vampulan Karjalaiset
Kurkijoen martat

Reissu-Salla OSA 8

